JUNE 26, 1969 — No. 910 — 24th YEAR OF PUBLICATION

Jan.
Rev. J. W. Van Weelden
17 Tweedsmuir Ave. E.
Chatham, Ont.

CALVINIST-CONTACT

CHRISTIAN WEEKLY

AUDITED PAID CIRCULATION ABC

Address all commuications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. • Authorized as Second Class Mail. Registration number 0-0451.

CHRISTIAN REFORMED SYNOD 1969

Summer had arrived in full force, by the time the synod of the Christian Reformed Churches convened on the Knollcrest Campus of Calvin College in Grand Rapids. But it did not matter as far as the delegates were concerned, for they were beyond reach of any weather conditions in the beautiful, air-conditioned facilities of the Fine Arts Center. Add to that the efficient dining facilities of the Commons Building, and the comfortable dormitories, large enough to provide one room for each delegate, and you have the most ideal surroundings for a lengthy and important meeting such as a synodical gathering. Yet these things were no luxury but a real help to find our way as quickly and efficiently as possible through the mountain of work that synod faced.

Prayer Service

On Tuesday evening of June 10, the delegates with many guests met in the Millbrook Christian Reformed Church for a prayer service. Rev. Harry VanderArk, the local pastor conducted the service.

On past occasions this service has been criticised as too much a preaching service, and not enough prayer service. So this time there was a "season of prayer." Rev. VanderArk spoke rather briefly on Zechariah 4:6, 'Not by might nor by power, but by My Spirit, says the Lord of Hosts.' And then we prayed. Many in the audience shared briefly in this prayer. It was good to be so united in an urgent request to receive the Holy Spirit, and be guided by Him.

Something else about the service struck me, and that was the singing. It was beautiful, spirited and expressive.

Later, in one of the sessions of synod we dealt with a request that delegates and guests also break bread together in a communion service on the eve of the synodical meeting. Synod felt that we should not make too many changes too soon, and also that there would be practical difficulties. I thought that was too bad.

Another request was that synod have the prayer meeting on Monday so that synod can convene on Tuesday, one day earlier than usual. That will give synod an extra day to get its work done. With our modern means of transportation, every delegate can reach Grand Rapids in one day. This proposal was adopted.

First Session

On the next day, June 11, Rev. H. VanderArk, pastor of the host church, opened synod. Rev. Wm. P. Brink was chosen as president, Rev. H. Vander Kam as vice president, Rev. A. Brink as first clerk, and one of our Canadian delegates, Rev. H. DeBolster as second clerk.

In the afternoon of that day one delegate of each classis was appointed to the program committee. The work of synod had been divided into 14 groups. And now the delegates were divided into 14 committees, each with a chairman and reporter, to address themselves to part of the work of synod, and to advise synod on it.

The program committee has a difficult task. Yet under the able leadership of the president of synod it was done quickly, pleasantly and informally. Many of the delegates had asked to be assigned to a certain committee. And all of these requests could be honoured.

Our Sisterchurches

Rev. Douwe VanSwighem, pastor of one of the Gereformeerde Kerken in Amsterdam, represented his denomination at this synod. Addressing us in excellent English, he made an eloquent plea for understanding the theological development in the Netherlands. As he saw it, there was a movement there towards deeper understanding and greater appreciation of the Scriptures. It was interesting to listen to him. But of course many questions remained unanswered. The developments in the Netherlands, and many unfortunate statements on the part of leaders have raised questions in the minds of many. And one speech does not remove them. In later sessions of synod we will have to deal with these questions again. That I will report in due time.

Jack Quartel

Christian Schools Present Brief to Liberal Caucus in Ontario

On behalf of the Ontario Alliance of Christian Schools the following brief was presented to the Liberal Caucus by Messrs. John De Boer, Henry Nieman and John A. Olthuis. Mr. Olthuis sent us this brief and informed us that the response was encouraging. He wrote that the Ontario Alliance was looking forward to closer contact with the Liberal Party in the future with the hope to gain the complete support of the Liberals for the work of equality.

The text of the brief follows below. *Editor.*

1. The Ontario Alliance of Christian Schools (O.A.C.S.) speaks through elected representatives on behalf of forty-five (45) society operated, non-denominational, christian public schools which educate 8,102 Ontario students.

2. The purpose of this presentation is to encourage the Liberal Party to promote equal educational opportunity for all the boys and girls in Ontario by encouraging the legislative expression of those rights articulated in Article 26 of the Universal Declaration of Human Rights of the United Nations.

   "Art. 26:1 Everyone has the right to education. Education shall be free, at least in the elementary and fundamental stages . . .
   Art. 26:3 Parents have a prior right to choose the kind of education that shall be given to their children."

   Concretely this would entail support to grant financial or other — textbooks, use of facilties — aid to christian schools.

3. The Provincial Committee on Aims and Objectives of Education in the Schools of Ontario (the Hall-Dennis **Living and Learning Report**) addressed itself to this question:

   "What principles, then, should govern our considerations and guide us to conclusions and recommendations?"

   It concluded:

   "We may with faith and reliance turn to the Universal Declaration of Human Rights." (**Living and Learning**, p. 11)

   After quoting Article 26 of the Declaration, the committee continued:

   "With these we accept the concept that every child in Ontario is entitled, as of right, to the opportunity of access to the educational and training facilities for which his talents qualify him; that no condition of race, religion, language, or background shall be allowed to impede his progress to full citizenship in all its plentitude."

4. The highest Court of appeal has made it abundantly clear that there is no legislative impediment in the **British North America Act** that would prevent any Provincial legislature from establishing new school systems:

   "It appears to their Lordships that it would be possible to frame legislation for establishing separate schools for non-christians without infringing the rights of the two christian communities in their denominational schools; and they agree with the Supreme Court that legislation confined within those lines would be valid." (From the decision of the House of Lords in the case of **Hirsch vs. the Protestant School** Commissioners of Montreal 1928) A.C. 200 at 203)

   Furthermore, the House of Lords in the **Tiny Township** Case (Roman Catholic Separate Schools for Tiny and others vs. The King (1928) A.C. 363.) indicated that although no provincial legislature is under legal compulsion to establish and finance additional systems of education, they may be bound by good faith to do so to keep pace with the developing society.

5. The Legislative establishment of additional school systems and the enactment of provisions for their financial support is essential if educational freedom is to become a reality in the Province of Ontaro. Educational freedom is of vital importance because:

   (a) every educational system expresses a world-and-life-view; a certain way of looking at God, man and the world. In the same way that citizens are free to join the political party that reflects their views, so they must be free, without the attachment of penalty, — financial or other — to send their children to the school system that reflects their views.

   (b) Competition between a number of school systems will (1) promote academic excellence in each system; (2) provide competition for the parental tax dollar which in turn will promote cost consciousness and bring about a lowering of all educational costs.

6. Public funds should not support private schools. The crucial point is that public funds should support not one or two but all public systems of education. This contention requires explication: The school system legally known as the public school system is not open to all members of the public. It is only open to those members of the public who wish to have their children educated in that system with its particular educational philosophy. It is not to be denied that Roman Catholics, for example, have the legal right to sent their children to a public school. They have the **legal** right but not the **moral** freedom as they are conscious bound to educate their children in a system in harmony with the world and life principles they inculcate in their homes. So it is with those parents who send their children to the christian schools affiliated with the Ontario Alliance of Christian Schools. These society operated, non-denominational, christian public schools are open to all those members of the public who wish to have their children educated according to that system's particular educational philosophy. The christian public school system and the separate public school system are therefore as **open** to the public as the system legally designated as the public school system.

   It should be obvious that the state violates its role in education when it uses public tax dollars to finance one public, or if you will, private view of education and refuses to finance other public, or if you will, private views of education.

7. Christian public schools are desirous of making a positive contribution to society through educating young people to take their place as **fully contributing** members of society. The distinctive contribution of the graduates of christian schools helps to build a viable and a vital society. The competition of ideas is an essential part of the society building process. The influence of christian public schools in unifying, not divisive for christian schools teach allegiance to God in whom all things are unified, as well as respect for law and authority.

(Continued on page 2)

TWO-DECK COMMUTING. The CPR's commuters on the Montreal-Lakeshore run this fall will troop into double-decker coaches now being built by Canadian Vickers. Those cars with motive power will seat 156 and others 168 each. Standard commuter cars now in service seat 103. Each of the new cars cost about $300,000 and nine are on order.

Christian Schools Present Brief

(Continued from page 1)

The recognition of fundamental differences is a mark of true tolerance and not a sign of bigotry. One of the characteristics of genuine freedom is that people of different beliefs making different contributions to society can live together peacefully in one nation, enjoying equal rights and privileges. The freedom to differ and the right to act accordingly constitutes the basic difference between a free and a totalitarian society.

8. Freedom without responsibility is meaningless. The chief obligation that must be the counterpart of the right of any school system to parity in the allotment of funds must be that it maintains standards established by government. In turn, the obligation of every government is to legislatively make it possible for supporters of all school systems that meet those standards to allocate their tax dollars in support of the system of their choice. Government regulations could be similar to those established in the Province of Alberta when in 1967 that province passed legislation extending a measure of aid ($100 per pupil in independent public schools) to additional school systems.

   They are as follows:

   (1) School must be in operation for three years.
   (2) School must have at least two teachers with each teacher teaching a maximum of three grades.
   (3) Teachers must have Alberta Teaching Certificates.
   (4) School must teach Alberta curriculum.
   (5) Pupils must write department of education departmental exams.
   (6) School must be inspected regularly.
   (7) School buildings must conform to department of education building standards.
   (8) Parents of school pupils must be Alberta residents.

9. On December 18th, 1968, the Legislative Assembly of Quebec passed a highly signifcant Bill entitled **Private Education Act** (Bill 56). This Act expresses the late Premier Daniel Johnson's conviction:

   "That the grant shall follow the child."

   This important legislation goes a long way toward granting full equality to private schools in Quebec. Pursuant to this legislation Private schools eligible for grants include those providing general education — i.e. education at the pre-elementary level and education at the secondary or college level — as well as for vocational education and education for handicapped children. The Minister of Education must obtain the advice of the Private Education Advisory Commission before declaring that a school is or is not in the public interest. The commission consists of nine members appointed by the government. At least six of these are to be appointed after consultation with the groups most representative of the directors, teachers and parents of private education pupils. Upon obtaining the advice of the commission, the Minister may declare to be of public interest:

   "An institition which according to the criterion determined by regulations ensures services of quality and contributes to the advancement of education in the Province of Quebec by reason of the characteristics of the education which it provides, the competence of its staff and the pedagogical methods which it employs."

   An institution declared to be of public interest shall receive:

   "For each school year and for each pupil registered full time on the 30th of September of such school year, a grant equal to 80% of the average cost per pupil as computed for the preceding school year for public establishment of the same class."

   The Minister may, after obtaining the advice of the commission:

   "Recognize for purposes of grants, an institution which has not been declared to be of public interest and which meets the requirement of the regulations for such purpose."

   These schools receive grants equalling 60% of the average cost per pupil in public establishments of the same class. One of the requirements schools qualifying for grants must meet, concerns curriculum. For example, institutions offering general education at the elementary and secondary level must have their curriculum approved by the Minister.

10. Every political party genuinely interested in justice for all, ought to encourage the enactment of legislation similar to Quebec's **Private Education Act**. Rising educational costs alarm all of us but surely lack of finances ought never to be used as an excuse to perpetuate injustice. In fact this argument loses all validity when you consider that supporters of christian public schools are actually financial assets to the Province of Ontario.

    Parents sending their children to christian public schools during the academic year 1968-69 saved the Provincial government $2,122,693.90. This money is saved as the Provincial government does not make per pupil grants to any school system for a child attending a christian school. Putting it bluntly, over two million dollars stays in the big pot at Queens Park because parents exercise their freedom of choice in sending their children to christian schools. If these children were enrolled in public schools now receiving support they would benefit from this money. Surely it should also be available to them as they study in christian schools.

    In addition, parents sending their children to christian schools are financial assets to their municipalities. During 1968 they contributed the amount of $779, 822.30 in educational property taxes. Other christian school supporters having no children, contributed an additional $84,980.00 in educational tax dollars. No educational services are given in return for these very substantial tax payments.

11. With these considerations foremost in mind we urgently request that this caucus immediately appoint a committee to meet with representatives of the O.A.C.S. on a regular basis.

    This request is made with a view to discussing a program for action designed to achieve equal educational opportunity in the Province of Ontario.

    Particularly we are desirous of discussing the following with such a committee:

    (a) Provincial grants to christian schools that meet Government regulations.
    (b) Textbooks for christian schools.
    (c) Transportation grants for christian school children.
    (d.) Use of public school library, physical education and technical course facilities.

Report
Youth Evangelism Society (YES)

The developments have been very encouraging and exciting. Our organization now is part of the structure of the Christian Reformed Church, and receives some financial support from the Board of Home Missions of this church.

A full-time staffmember, Miss Sarah Colenbrander, has begun her employment with the Y.E.S. and is developing the program, writing materials, instructing volunteers, etc. A report of Miss Colenbrander follows below.

The number of clubs has doubled since last year; appr. 650 boys and girls are members of our Compass and Sunflower Clubs, which are directed by almost 120 volunteers. Through these clubs these boys and girls from unchurched homes are exposed to the Gospel of Jesus Christ from week to week — and, although more indirectly, also their families. These clubs are sponsored by churches in several of our Canadian Provinces.

In order to be able to continue this work of evangelism among the young of today we do need your prayers and financial help. The churches have been asked to designate one offering for this cause, but all of us know that our churches are already much burdened.

With the help of Him Who is risen again and LIVES, we will carry on in our mission to youth and hope you will be able to join us.

Report Miss Colenbrander:

As Field Director of the Youth Evangelism Society I entered a position not held before, bringing with it many new and unknown aspects. Due to this it was most logical that I initially acquaint myself thoroughly with the field through office procedures and published material. It became evident, however, that many Guides and Skippers, the leaders of our ± 70 clubs spread throughout Canada, were anxiously waiting for concrete help and material. After visiting some of them we began with a General Introduction Course (6 weeks) for those interested in beginning new clubs this coming season. Besides this, work was started on the Compass program which needed completion and added flexibility.

It became clear to me that many of our churches are actively busy in conducting clubs or preparing for such in the near future. The latest questionnaire sent out to the clubs confirmed a tremendous growth during the past year, the number of leaders almost doubling.

It is not easy to find the ways and means to share the Gospel with these post-christian boys and girls so that we meet them in their language and understanding. Combined with this is the fact that our material must reach both the girl living in a metropolis and the boy whose world only encompasses a dotting of farms. We certainly are aware of the rapid changes in society especially the up and coming teen who is testing and questioning social laws and norms and pray that God may make use of our clubs to give them the answer they are looking for.

More work was done on development of 6 courses, all of which hopefully will become available to our leaders in September. These are meant to aid them not only in practical suggestions but improve our programming, create a better understanding of children from various backgrounds and explore the creative possibilities of new materials and techniques. Much work remains but our ranks are growing so that hundreds of children now have been reached and confronted with Jesus.

At this time I find myself in contact with several other youth movements from other denominations or of inter-denominational origin. We have found deep appreciation for our work from these sources and a willingness to discuss approach, aim and method.

It is evident, however, that the most necessary things for our program are still the basic planning and evaluating, having in mind small changes to make our work of a better quality and service to the leaders.

Sarah H. Colenbrander.

Aankondiging van een nieuwe genezende stof:
Slinkt Aambeien

Exclusieve genezende stof heeft bewezen dat het aambeien slinkt en beschadigd weefsel heelt.

Een vermaard onderzoekinstituut heeft een unieke genezende stof ontdekt met de eigenschap om aambeien pijnloos te doen slinken.

Het verlicht het jeuken en ongemak in minuten en versnelt het genezen van het beschadigde en ontstoken weefsel.

In geval op geval, terwijl het zachtjes de pijn verlicht, vond feitelijke vermindering (slinking) plaats.

Het meest belangrijke van alles — de resultaten waren zo grondig dat deze verbetering over een periode van vele maanden bleef gehandhaafd.

Dit werd bereikt met een nieuwe genezende stof (Bio-Dyne) dat snel beschadigde cellen helpt genezen en de groei van nieuw weefsel bevordert.

Thans wordt Bio-Dyne aangeboden in zalf en zetpil vorm genaamd Preparation H. Vraag er naar bij alle apotheken. Voldoening of U krijgt Uw geld terug.

(Adv.)

DATA CENTRE

June 26-30	International Caravan and Concerts, Metropolitan Toronto.
June 28	Chr. Ref. Sunday School Convention, Bingeman Park, Kitchener, Ont.
July 1	Annual Andijker Picnic, National Park, Port Bruce, Ont.
July 1	Fryske Dei. Pinehurst Conservation Park, 4 miles north of Paris, Ont.
July 1-Aug. 8	The 1969 Summer School sponsored by the Ontario Alliance of Christian Schools will be held in the Hamilton District Christian High School.
July 2-Aug. 8	Christian Education Summer School in British Columbia, in Richmond, B.C. Lecturers Dr. G. Spykman and Dr. H. E. Runner.
July 8-10	First Chr. Social Congress, Dordt College, Sioux Center, Iowa.
August 1-4	A.A.C.S. Study Conference, Bolton, Ont. Lecturers: Dr. A. DeGraaff on "Coming of Age", and Dr. B. Zylstra on "God, Man and the State".
August 22-25	A.A.C.S. Study Conference, Edmonton, Alta. Lecturers: Dr. James Olthuis on "Towards a New Christian Life Style", and Dr. H. Evan Runner on "In Critique of the Revolutionary Mind".
August 29-Sep. 1	A.A.C.S. Study Conference, Cultus Lake. Lecturers: Drs. Olthuis and Runner. Same topics as Alberta Conference.

CALVINIST - CONTACT
CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ontario
Phone 547-1488 and 547-1489

ABC AUDITED PAID CIRCULATION

Editorial Council: Revs. J. Geuzenbroek (president), J. Van Harmelen (secretary), Dr. R. Kooistra, Mrs. I. Parlevliet, Dr. L. Praamsma.

Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ontario

Calvinist-Contact is published every week.

Closing: Wednesday noon. Mailing: Friday preceding the date of issue.

Subscription price	One year	Two years
Canada	Can. $6.00	Can. $11.50
United States	U.S. $6.00	U.S. $11.50
Other countries	Can. $6.50	Can. $12.00

All communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

"SPECIAL JUNE SALE" at the

DELCA STORES:

Knob Hill Plaza, Scarborough
Gray '8' Plaza, Stoney Creek

SHOP IN COMFORT IN OUR AIRCONDITIONED STORES:

Ready to cook NASI GORENG RICE and NASI GURIH
VOORTMAN'S Speculaas
HONIG's Spring Vegetable Soup
HONIG's Chicken Noodle Soup

These items: BUY one **GET ONE FREE**
(Maximum quantity per customer only 6 packages)

ANTON HUNNINK - Luncheon Meat 1 lb. - 14 ozs.	Special Price		$1.29
DE HEER's -Creambars (many flavours)	Special Price		3 for 25¢
GOLD REINET Apple Sauce - per tin of 28 ozs.	Special Price		39¢
"ZWARTE KIP" Lemonade - orange- raspberry - grenadine and lemon	Special Price		69¢
LADIES PANTIES (knitted cotton)	Regular Price 89¢	NOW	69¢
GIRLS PANTIES (knitted cotton)	Regular Price 79¢	NOW	59¢

"Visit our Stores and Take Advantage of the Many Store Specials"

JUST ARRIVED: Large quantity of: BEANS SLICERS and COFFEE GRINDERS (wall & electric)

Wij hebben nog plaats in Juli en Augustus naar

HOLLAND

op onze 3-weekse groepen iedere Vrijdag non-stop van Toronto en iedere Maandag non-stop van Montreal

RETOUR MONTREAL—AMSTERDAM $255.00
RETOUR TORONTO—AMSTERDAM $301.00
plus $76.00 voor accommodatie, auto, enz.
Kinderen van 2 tot 12 jaar halve prijs.

Vraag volledige inlichtingen zonder enige verplichting.

Valentine Travel Service ltd. Lucas Koops manager
1642 Bayview Ave., Toronto 17, Ont. tel. 485-0336 (24 hrs)
open Monday through Saturday 9 am—6 pm.

London Travel Bureau Herman Koops manager
Postian Building, 395 Dundas Street, London, Ont. tel. 432-1141

BOOK NOOK

The Cross in the Marketplace - Fay Valentine (Is it possible to be fully committed to Christ as Lord and Saviour and yet have an intelligent perspective and concern for all of life in all aspects?)	$3.80
Faith for a Secular World - Byron Augsburger	$3.25
The Bible tells us so - R. B. Kuiper	$1.00
Education in the Truth - Norman De Jong (For Teachers and Schoolboards)	$4.29
In verzet tegen de tijd - Dr. W. Aalders	$3.40
Theologie der Verontrusting - Dr. W. Aalders	$3.20

SPEELMAN'S BOOKHOUSE LTD.
10 Golfdown Dr. REXDALE, (ONT.) 741-6563

Annual Andijker Picnic
JULY 1

National Park, Port Bruce, Ont.

De Ruyter's Muisjes

KINDEREN ZIJN ER DOL OP

P. de Ruyter & Zn. N.V., Baarn
Hofleverancier Ao. 1860

Imported by: VAN'S Imp. Ltd.
P.O. Box 826, HAMILTON, Ont.

DISCRIMINATIE

Indien iemand heeft beweerd, dat wij in Canada geen discriminatie kennen, zal hij wel tot andere gedachten gekomen zijn, als hij de twee artikelen in de Toronto "Globe and Mail" gelezen heeft, die dit blad onlangs heeft gepubliceerd. De aanleiding tot die artikelen was een studie die de Joodse professor Merrijoy Kelner heeft gemaakt ter verkrijging van haar doctorstitel in sociologie. Daarvoor heeft Prof. Kelner zich drie en een half jaar lang bezig gehouden met de sociale structuur van een plaats als Toronto en is tot de conclusie gekomen, dat de touwtjes van de financiële en zakenwereld in Toronto voornamelijk zijn in handen van een betrekkelijk kleine groep elite, die niet toegankelijk is voor buitenstaanders, zeker niet voor immigranten of hun nakomelingen.

Zorgvuldig wordt deze groep in tact gehouden. De kinderen (hoogstens drie per gezin) bezoeken een private school, teneinde dan al de gelegenheid te scheppen, dat jongens en meisjes uit die elite groep elkaar ontmoeten en hopelijk met elkaar zullen trouwen. De leden van de groep zijn lid van de Anglican Church, politiek waren zij altijd Progressive Conservative, maar waarschijnlijk is dit nu Liberal geworden. Zij bewegen zich niet op publiek terrein. Zij hebben hun eigen club-huizen en verder ontmoeten zij elkaar in hun huizen. De buitenwereld merkt niet veel van deze groep, maar desondanks is haar macht zeer groot. Wil b.v. een zakenman zijn zaak uitbreiden en heeft hij daarvoor geld nodig, dan zou het hem welkom zijn als hij connecties met de groep zou kunnen aanknopen. Maar dat gaat niet. Als je een niet-Engelse naam hebt, kom je er niet in. Het gevolg is vaak, dat indien de man geld krijgt, hij tevens 51% van zijn zeggenschap in de zaak moet afstaan, om zelf 49% te behouden. Hetgeen betekent, dat hij de zeggenschap in zijn zaak kwijt raakt.

Het is beslist interessant te lezen hoe afgesloten deze gemeenschap is. En men vraagt zich verwonderd af, hoe het komt dat zij zulk een grote invloed kan uitoefenen. Andere vragen komen op, die hier mogelijk verband mee houden. Waarom krijgt de K.L.M. geen landingsrechten in Toronto? Waarom hebben de Tsjechische tandartsen geen mogelijkheid om hun professie uit te oefenen, wijl zij officieel met grote hartelijkheid zijn ontvangen toen zij hun land moesten ontvluchten vanwege de Russische bezetting.

Daar staat tegenover, dat vergeleken met een aantal jaren geleden de macht van de elite groep behoorlijk is gaan tanen. En dat is maar goed ook. Want ook deze discriminatie is uit de boze en een land als Canada onwaardig. Het moge ons aan de andere kant voorzichtig maken om luid over de discriminatie in andere landen te spreken, als er nog al wat onkruid in eigen tuintje te wieden valt.

D.F.

★ ★ ★

LEVENSVERBETERING

De mensen zijn op zoek naar verbetering.

In feite zijn de mensen altijd op zoek geweest naar verbetering.

In de politiek meent de oppositie partij dat zij het beter kan dan de regeringspartij en wanneer er verkiezingen op til zijn, dan verzekeren de politici de kiezers, dat zij verbetering zullen brengen indien zij worden gekozen.

Op sociaal terrein verzekeren de unions de mensen, dat het enige wat hen voor ogen staat is de verbetering van het lot van de werkman.

De mystikus zegt, dat een waarlijke verbetering alleen tot stand komt wanneer iemand tot zichzelf inkeert. En dat de mensen daar gevoelig voor zijn is nog zeer onlangs gebleken, toen grote verslagen in de krant verschenen van een mystikus uit India, die de mensen als het ware in een andere wereld toovert door meditatie.

Jaarverslagen van ondernemingen vermelden met nadruk, dat de omzet in het afgelopen jaar zoveel hoger is geweest dan in het voorafgaande jaar, hetgeen dus verbetering van de onderneming betekent.

Zelfs studenten, die een grondige verandering in de universiteit wensen, moeten tot de konklusie komen, dat een opstootje veroorzaken nog iets anders is dan verandering teweeg brengen in het bestuur van een universiteit. Men wil niet meer in de paden van de ouderen lopen, maar men weet niet hoe men zelf een pad zal kiezen, dat naar verbetering voert.

De voorbeelden zouden aan te vullen zijn. Altijd blijkt weer, dat de mens naar verbetering zoekt omdat tenslotte een ieder er wel van overtuigd is, dat het leven zoals het nu is, niet goed is. Verbetering is nodig. Maar ten diepste twijfelt een ieder er aan of een enkele partij of bond of filosofie of organisatie de nodige verandering brengen kan. Ook al zijn de idealen prachtig, men weet maar al te goed, dat er zoveel tegenwerkende krachten zijn, die een werkelijke verbetering in de weg staan, dat het najagen ervan, het najagen van een hersenschim is.

Heeft dan niemand een oplossing? Waar moet het in de wereld heen, als iedereen voelt, dat het niet goed gaat, zoals het gaat, maar dat niemand een afdoend redmiddel heeft?

Men roept de kerk te hulp. De kerk moet sociaal geinteresseerd zijn. De kerk moet haar boodschap aan de overheid laten weten. Als dan niemand de oplossing brengt of weet, laat dan de kerk spreken. En zo wordt de kerk betrokken in de zucht naar verbetering.

Heeft de kerk die boodschap? Heeft de kerk iets te zeggen?

Wij menen van wel. Als de kerk getrouw is aan het Woord van God, dan kent zij de beloften van God. Wij nemen er één: "Die de Zoon heeft, die heeft het leven: die de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet". (1 John 5:12)

Dit is een boodschap die wel heel nederig uitgesproken moet worden. Maar het is de oplossing van het probleem. Want het is Gods vingerwijzing naar de verbetering. Een mens kan zoeken waar hij wil, maar er is slechts één oplossing: Die de Zoon heeft, die heeft het leven. En elke partij of bond of organisatie, die de Zoon niet heeft, die kan het leven ook niet hebben.

Dat is Gods antwoord op de drang naar verbetering, naar levensvervulling. En dat antwoord heeft Hij Zijn kerk toevertrouwd. Wij hebben die oplossing niet gevonden, het is geen conclusie van een christelijke denkwijze. Het is Gods antwoord.

Daar moeten wij ons beter van bewust zijn.

Wij leven ons leven in de kerk van Christus zo vaak als een sleur. Ons samenkomen op Zondag is vaak niet meer dan het beluisteren van een preek die wij goed, minder goed of slecht vinden. Maar dat ditzelfde evangelie het antwoord inhoudt voor de grootste wereldproblemen, durven wij ons haast niet in te denken. Wij willen dit misschien niet zo, maar eigenlijk vinden wij ons Christelijk geloof toch iets van geheel andere aard, dan het grote leven van de wereld rondom ons. En toch zegt God, dat het leven alleen maar echt geleefd kan worden, als wij de Zoon hebben.

Dat kan God alleen maar van mensen zeggen. Van wie anders zou Hij het zeggen? Met andere woorden horen wij God zeggen: zoekt ge het leven, zoekt ge echt naar de verbetering van de toestand, dan moet ge bij de mensen van Mijn kerk zijn. Die mensen hebben de Zoon, en die de Zoon heeft, die heeft het leven.

Leven wij niet ver beneden onze stand?

Wij weten vaak met de moeilijkheden in eigen leven geen raad, laat staan dat wij een oplossing pretenderen voor de wereldproblemen of voor de moeilijkheden van anderen.

Misschien zijn wij het daarover met elkaar wel eens. Maar God is het daar niet mee eens. Hij heeft Zijn Zoon gegeven. Wij zijn niet naar de Zoon gegaan. Wij hebben Hem niet opgezocht. HIJ heeft Hem gegeven. Hij heeft ons het adres gemaakt, voor wie het leven zoekt.

Iemand, die werkelijk wil weten, wat leven is, moet bij u en bij mij zijn. Zo heeft God het bedoeld.

D.F.

THIRD REVISED PRINTING

BY GRACE THROUGH FAITH

A Synopsis of Reformed Doctrine
by Dr. Remkes Kooistra

PRICE PER COPY $1.50

Order from your bookstore or from the publishers

Guardian Publishing Company Ltd.
P.O. BOX 312, STATION B   HAMILTON, ONT. CANADA

Beelden van en uit NEDERLAND

★ ★

GESCHIEDENIS VAN VANDAAG EN GISTER

De mariniers zijn weer thuis. Of de situatie op Curaçao daarmee is opgeklaard? Het is na de uitbarsting, waardoor een vijftigtal panden uitbrandden, bijzonder stil geweest, onheilspellend stil als na een zwaar onweer.

Het begon met een staking. Toen een demonstratie. Vervolgens plundering (speciaal van een drank- en schoenwinkel) en brandstichting. De politie op het eiland, tevens brandweer, was tegen dit geweld niet opgewassen. Toen de hulp van de Nederlandse marinetroepen werd ingeroepen, was het kwaad al geschied. Uit Nederland werden nog driehonderd mariniers gestuurd en daarmede was het een politieke . . . zaak.

Beduidde deze militaire inzet van Nederland, hoewel de mariners onder cirkelbestuur werden geplaatst, geen neo-kolonialisme, geen ongewenste inmenging?

De Regering kwam met een schriftelijke verklaring, duidelijk makende dat het Statuut, waarop de drie delen van het Koninkrijk wettelijk rusten (Nederland, Suriname en de Antillen) verplicht tot ingrijpen als dit gevraagd wordt.

In de Tweede Kamer kreeg minister Bakker, die de zaak zeer nuchter en ter zake kundig verdedigde, dan ook de steun van alle grote partijen, ook die van de oppositie. Verschil bestond er over de vraag of men niet zo spoedig mogelijk tot een herziening moet komen, waardoor de band tussen Nederland en de West nog losser eventueel geheel verbroken wordt. De Regeringspartijen stonden op het standpunt, dat het intiatief hiervoor niet van Nederland moet uitgaan en het zeker nu daarvoor niet het gunstige tijdstip was.

Gevraagd werd om een onderzoek naar de diepere oorzaak van deze explosie. Uiteraard waren de uiterst linkse groepen spoedig klaar met hun oordeel. De Shell, die de grootste werkgever op Curaçao is, had de arbeiders tengevolge van de mechanisatie ontslagen en daardoor heerste er op het eiland werkloosheid en armoede. De minister gaf nogal een scherpe correctie op de cijfers van de socialist Nederhorst, die gesproken had van 10 à 15.000 ontslagen arbeiders. Het zijn er 1422 man, zei minister Bakker.

Intussen schijnt het niet eenvoudig om een klaar beeld te krijgen van de toestand. Het trieste — aldus de bewindsman — is dat het arbeidsaanbod niet is aangepast aan de vraag. D.w.z. de Antillen accepteren niet de aangeboden werkzaamheden, die de vreemde arbeidskrachten wel nemen. En zo ziet men, dat er onder de eigen bevolking werkloosheid heerst en Portugezen en bewoners van andere West-Indische eilanden gaarne tegen de geldende lonen de arbeidsplaatsen openzetten. De Regering van de Nederlandse Antillen (zes eilanden in totaal) is intussen afgetreden en nieuwe verkiezingen zijn uitgeschreven. Of daardoor het "zeer" zal worden uitgesneden valt te betwijfelen. Democratische vormen garanderen nog niet altijd een democratisch beleid.

Nederland heeft extra bedragen toegezegd bij de wederopbouw. Als de toeristen, die de vlucht namen, niet terugkeren, zal het gevolg zijn dat een rijke bron van inkomsten opdroogt en een werkelijke oplossing van de bestaande verschillen nog moeilijker wordt.

* * *

Een tweede nogal opzienbarende zaak, die op hetzelfde tijdstip de publieke mening bezig hield, was de door het Kabinet toegezegde en nogal snel verschenen nota over eventuele excessen door Nederlandse militairen in Indonesië bedreven tijdens de politionele acties in de jaren 1946-1949.

Erkend wordt dat er wreedheden zijn begaan, maar dat er van systematische misdaden geen sprake is geweest.

Een uit de grond gestampt leger van ongeveer 200.000 man, dat zich in een geweldig groot eilandenrijk geplaatst ziet tegenover een guerilla-oorlog, de wereldopinie tegen had en onbekend was met de toestanden in een tropisch gebied, kon men nu, twintig jaar later, wel bepaalde excessen verwijten, maar uit het onderzoek is ook duidelijk geworden, dat de hogere leiding daartegen optrad en wreedheden door militaire rechtbanken — tijdens de actie! — zijn gestraft. Men zal lang moeten zoeken als men bij andere militaire expedities zelfde waarborgen kan aantonen.

Het socialistisch dagblad **Parool**, minder verpolitiekt dan het **Vrije Volk**, wijst er terecht op, dat een onderzoek als dit veel onbevredigends heeft. Juist omdat het alleen de excessen bijeenbrengt ontstaat een excessief-eenzijdig beeld. De indruk zou kunnen ontstaan dat het Nederlandse militaire optreden één aaneenschakeling van brute excessen is geweest. Die indurk zou dan geheel onjuist zijn en moeilijk te verwerken voor enkele honderdduizenden Nederlanders die te goeder trouw en in redelijkheid hun militaire werk in Indonesië hebben gedaan.

Hetzelfde blad wijst er terecht op, dat een juist oordeel alleen maar is te verkrijgen in het historische en politieke kader van de Nederlands-Indonesische verhoudingen zoals die zich ontwikkelden in de periode 1945 tot 1949. Daarom is wat nu op tafel ligt per definitie een onevenwichtig stuk dat gemakkelijk tot onevenwichtige beoordeling leiden kan.

Hoe juist dit laatste is, bewijst het commentaar van "Trouw", dat spreekt van een put, waarvan niemand de diepte kan zien.

Een typisch contrast in deze beide zaken: veelvuldig en meestal eenzijdig oordeel in de pers en voor de t.v. en een veel nuchtere en kalmere reactie bij het overgrote deel van het Nederlandse volk.

* * *

Minister-president De Jong kan zich nogal eens gezegden laten ontvallen, die een beetje naief aandoen. Zo vond hij het een heel natuurlijke zaak, dat de sympathie voor zijn Kabinet na twee jaar van regeren was gedaald. Later zei hij: "Ik voel me als de man, die het winkeltje aan de gang moet houden". Een understatement noemt men dit in Canada.

Hoe ook, van een Regeringsleider wil je wel wat meer mannelijke taal of, zoals Biesheuvel zei: meer visie.

Of het wel eens kraakt in het Kakinet? Men zegt van wel. Achtereenvolgens zouden de ministers De Block, Roolvink en Klompé met de portefeuille hebben gerammeld, al kwam dit niet naar buiten. Staatssecretaris Grappenhaus deed dit wel in de Tweede Kamer bij de behandeling van de nieuwe vennootschapsbelasting. De Regeringspartijen wilden de beleggingsfondsen daarvan uitzonderen. Kiezend tussen een daartoe strekkend amendement en de staatssecretaris, ging men de zekerste weg. Men trok het amendement in.

Minister Bakker liet het niet op een conflict aankomen. Hij nam genoegen met de opschorting van de beslissing inzake de invoering van een centraal-antenne-systeem.

De minister zei: "Het CAS is betere waar plus 100 procent" en somde als voordelen op:

1e. doelmatige bestrijding van het afschuwelijke antennewoud;

2e. een hoge technische en storingvrije ontvangst;

3e. het stelt een ruim programma (van buurlanden) ter beschikking.

De Kamer vreesde een te grote invloed van boven af en bood weerstand. De minister haalde bakzeil, maar slechts tijdelijk.

* * *

D-day werd in Frankrijk herdacht. In Nederland schonk men er weinig aandacht aan. Het duurde nog een klein jaar voor we vrij waren.

Het **Friesche Dagblad** gaf dit treffend slot aan een hoofdartikel:

"En te midden van geruchten, berichten en geluiden, **het gebed als een zucht**, om de vrijheid door de overwinning op duivelse machten.

En toen de gebeden werden verhoord, en de eerste tanks dicht langs onze huizen reden, met de Canadezen van over de Oceaan, toen verstonden we des te beter, dat we wereldgeschiedenis meemaakten, groot, aangrijpend, verschrikkelijk èn heerlijk."

Cn.

U behoeft geen lid te zijn van een vereniging om aan onze

Voordelige Groepsreizen

deel te nemen.

Voor inlichtingen en vertrek data betreffende deze reizen:

C. STEENHOF
(v/h Fieldman
Chr. Ref. Church)
43 Crane Ave.
WESTON, ONT.
Tel. 241-0811 of 249-4921

Keep in tune with your Denominational Broadcast

Listen Every Sunday

THE BACK TO GOD HOUR
OF THE CHRISTIAN REFORMED CHURCH
Dr Joel Nederhood, Radio Minister.

ALBERTA

Calgary—CHQR	9:00 p.m.	810
Drumheller—CJDV	11:30 a.m.	910
Edmonton—CHED	8:00 a.m.	630
Edmonton—CHQT	8:30 a.m.	1110
Edson—CJYR	10:00 a.m.	970
Lethbridge—CHEC	8.30 a.m.	1090
Med. Hat—CHAT	8:30 p.m.	1270
Peace River—CKYL	7:00 p.m.	610

BRITISH COLUMBIA

Burns Lake—CFLD	1:00 p.m.	1400
Langley—CJJC	10:05 a.m.	850
Penticton—CKOK	9:30 p.m.	800
Terrace—CFTK (Tues.)	10:03 p.m.	590
Smithers—CFBV	1:00 p.m.	1230
Vancouver—CJOR	6:30 p.m.	600
Vancouver—CKLG	7:00 a.m.	730
Vernon—CJIB	10:00 a.m.	940

MANITOBA

Altona—CFAM	9:30 a.m.	1290
Steinbach—CHSM	9:30 a.m.	1250

NOVA SCOTIA

Halifax—CJCH	9:00 a.m.	920
Kentville—CKEN	7.05 p.m.	1350
Middleton—CKAD	7:05 p.m.	1490
Windsor—CFAB	7:05 p.m.	1450

NEW BRUNSWICK

Fred'ton—CFNB	10:30 a.m.	550

ONTARIO

Belleville—CJBQ	8:30 a.m.	800
Brantford—CKPC	10:15 p.m.	1380
Cornwall—CJSS	9:00 a.m.	1220
Ft. Frances—CFOB	9:00 a.m.	800
Ft. William—CJLX	9:00 a.m.	800
Hamilton—CHAM	9:00 p.m.	1280
Kapuskasing—CKAP	10:00 a.m.	580
Kingston—CKLC	10:05 a.m.	1380
Ottawa—CFRA	8:00 a.m.	560
Owen Snd.—CFOS	6:00 p.m.	560
Peterbor.—CHEX	7:00 a.m.	980
Rich'd Hill—CFGM	10:30 a.m.	1310
Sarnia—CHOK	8:30 a.m.	1070
St. Cathar.—CHSC	8:30 a.m.	1220
St. Thomas—CHLO	12:30 p.m.	680
Stratford—CJCS	2:00 p.m.	1240
Toronto—CKEY	8:30 a.m.	590
Toronto—CHIN-FM	4:00 p.m.	100.7 Meg.

QUEBEC

Montreal (Verdun)—CKVL	8:30 a.m.	850

SASKATCHEWAN

Prince Albert CKBI	3:00 p.m.	900
Regina—CJME	9:00 a.m.	1300

Campus Ministry

In the last month a different student has been looking at us from the pages of our newspapers. Instead of a wildhaired rebel with a protest sign in the one hand and a Molotov cocktail in the other, we saw a cleancut, dependable-looking young man in the government sponsored ad series: "Hire a Student!"

This points up a new problem which summer brings to the student world. It costs money to go to school; a part of this money is usually earned by the student in the summer. But while the student population increases, mechanization of much labour decreases the number of available summer jobs. As a result many students can not find work. CUS, the union of many Canadian university students, formerly complained about the authority set-up in the university and about course-content, but this summer they see student unemployment as one of the key issues. They see such unemployment as another one of the signs that our present system just does not cope with the needs of people. We can expect that they will increase their demands for free university entrance and for increased government subsidy for students.

Another problem that comes with summer is that in those families where a son or a daughter comes home for the summer from a secular university Mum and Dad will likely find that their student has changed considerably. There will be a new independence and maturity, gained by living on his own and making his own decisions for a year; there will also be a number of new ideas and a rather critical approach to many things in the home, the community, and even in the church.

While parents will usually welcome an increase in maturity in their children (hard though it may be to see them gradually "leave their father and their mother"), the critical attitude will disturb them, particularly when this criticism touches the faith. The Sunday dinner table will often be the scene of long discussions, sometimes rather heated ones, and I can imagine that many a parent will be very worried about all the secular ideas that this child has been exposed to and seems to go along with.

I do not think, however, that it is wise to spoil the summer with too many hot arguments. Not that differences should not be discussed. The more parents and students can talk things over and come to understand each other, the better. But let's keep cool. Your student has been living in a different world; coming home he sees these differences; and now he wants to try out some of his newfound ideas to see if they fit or are to be rejected. If you can show him he's wrong, he'll probably be happier about it than you are. But just batting his ideas down with an appeal to tradition and to your own authority will only convince him that his critical attitude is not misplaced and that the faith cannot stand up to examination and discussion.

We ought to be able to have calm discussions in which each one at least respects the other's motives, if not his ideas. And if you feel that the discussion gets beyond you, that you cannot handle this area of study with your training, then continue to give witness to your faith and to its reality and effect in the way you live and in the way Christ's love rules your home, and be sure to urge your son or daughter to talk things over with other Christians. A student could talk to old friends who have also gone to university, or to the youth elder, the pastor, one of his former Christian school teachers, or to other Christian students and professors at such conferences as the AACS organizes. When he goes back to university in the fall urge him to develop that kind of contact there too in such groups as the Christian student clubs and the Bible study groups of the Intervarsity Fellowship.

Really all I wanted to say in this piece is this: Don't be surprised when your child returns from a secular university and is somewhat changed. These universities operate on a different faith than your home does. Only a very isolated person could live in that environment for a year without being affected by it. He may have his faith confirmed by seeing the emptiness of life without Christ, but seeing so many intelligent people live a far different style of life may also lead him to question the Christian life. As Christian family and community we ought to recognize this difficult situation of a Christian student at a secular university, we ought to expect his questions, and together we ought to do all we can to help him find the Way of our Lord.

Meanwhile there is summer school too, and we do have some campus ministry activities during the summer. If you know of a *summer student* at McMaster in Hamilton or at one of the universities in Toronto, please keep me informed. That's the only way we can get together. Thank you for your help.

Morris N. Greidanus,
campus pastor
2 Avonhill Court,
Willowdale 443, Ont.
(416) 222-3606.

MENSEN OP ONZE WEG

door INEKE PARLEVIET

Part I

Het was een koude, maar zonnige wintermorgen toen ik eindelijk het huis waar de Fulhans moesten wonen, ontdekte. Het lag ver van de weg, half verscholen achter een grote schuur, en was zeker niet te ruim voor een gezin met drie kinderen, zo te zien. Ik raadpleegde m'n aantekeningen: "Request for clothing. Three boys, 9, 8 and 6 years. Father employed as a farmhelp. Income said to be insufficient."

't Zal wel weer het oude liedje zijn, dacht ik. Een vent die te lui is om z'n werk goed te doen, een slonzige huisvrouw en beiden er op uit om zoveel mogelijk van de samenleving te trekken. Ik kende diverse van die gevallen en in de wintertijd kregen we om de haverklap telefoontjes met verzoeken om kleding. Meestal gingen ze vergezeld met de dreiging dat als Johnny geen laarzen kreeg, hij van school thuis gehouden zou worden. M'n direkteur was helemaal niet op dergelijke klanten gesteld. "We've too much other work to do than spending our time by delivering hand-downs. Let them go to the Salvation Army or some church organization," hield ze ons altijd voor. Niettemin brachten we altijd minstens één bezoek voordat we ze naar elders verwezen, daar het natuurlijk altijd mogelijk was dat het gezin een ander soort hulp nodig had dan wat tweedehands kleding en schoeisel.

Ik parkeerde de auto en klopte aan. De deur werd geopend door een forse vrouw met ravenzwart haar, keurig bij elkaar gehouden door een dikke vlecht om het hoofd, en met scherpe, doorpriemende ogen. Ze droeg een zwarte rok en donkerbruine trui onder een groot bonte schort. Het was het eerste schort die ik in m'n leven als sociaal werkster van een Children's Agency tegen het lijf liep bij m'n clienten. De vrouw zag eruit alsof ze niet alleen elke dag haar kleren, maar ook haar gezicht met groene zeep boende. Haar huid glom en was glad en gaaf. Een gezonde frisse kleur versterkte de indruk dat ik hier zeker niet met een huissloofje te maken had, maar met iemand die van aanpakken wist. Haar verschijning was totaal anders dan ik me had voorgesteld, dat ik even tijd nam om me hierop aan te passen.

"You're from the Children's Aid Society?" vroeg de vrouw.

"Yes. So you are Mrs. Fulhan?"

De vrouw knikte. "You can come in." Ze zei het op een toon alsof me een groot voorrecht toegekend werd. Ik volgde de vrouw naar binnen. De deur opende pardoes in de huiskamer-keuken. Het was een tamelijk klein vertrek, maar kraakhelder. De houten tafel rook naar boenwas, het zeil op de grond glom nog meer dan Mrs. Fulhan's konen en de witgekalkte muren waren inderdaad wit, zonder vuile vegen en groezelige plekken. Ik kreeg een stoel aangeboden en Mrs. Fulhan ging tegenover me zitten, nadat ze eerst haar schort afgedaan had.

"What's your problem, Mrs. Fulhan?"

"Clothing for the kids. Boots for all three. They only have one pair each and if they get wet, I don't know what to put them on. They have to walk twenty minutes to school." Ze sprak met een zwaar Engels accent en de zinnen waren kort en terzake alsof ze het tijdverspilling vond om meer woorden te gebruiken dan hoog nodig was.

"I think there are many children which only have one pair of boots," zei ik. "As long as they are . . ."

"What other kids have doesn't concern me," Mrs. Fulhan onderbrak me haastig. "Mine need two pairs." Haar kleine krentenoogjes fonkelden kwaadaardig.

"If you feel so strong about that, can't you buy them another pair with your Family Allowances?"

Mrs. Filhan snoof verachtelijk. "Eighteen dollars! What can you do with eighteen dollars today? The boys need coats, socks, underwear . . . Besides, I often have to use that money for groceries. Mr. Fulhan only makes $120.00 a month. They underpay him. He never says anything. As long as he can work with cows and horses, he's happy. That his family starves isn't important to him." Ze gaf een bitter lachje.

"But of course you don't pay rent and probably you get milk and eggs rather cheap, too, from the farmer?"

"No, we don't pay rent . . . This shack isn't worth more than ten dollars a month anyhow. There's no basement. No storm windows and only one decent bedroom. The other two upstairs are small and cold and we need a ladder to get there. The boys easily can do it, but one of these days I'm going to break my neck. I'm just waiting for an opportunity to sue that stingy farmer. That Mr. Franks is a big shot. He owns half of the township, they tell me, but if I ask for some wallpaper and paint, he keeps his hands on his pocket. I'll show you the house. You'll see yourself what a mess it is."

Zonder op antwoord te wachten, stond Mrs. Fulhan op en ik volgde haar gedwee. Zoals te verwachten was het hele huisje brandhelder. De zitkamer was tamelijk groot en zelfs gezellig. De witte gordijnen voor het raam met drie rijen stroken waren stijf gesteven. De franje van het vloerkleedje onder de koffietafel lagen keurig recht naast elkaar alsof er dagelijks een kam door ging. Het trapje naar boven was inderdaad een onding en erop ging nog altijd beter dan eraf. De twee hokjes boven waren koud en klein, maar ook schoon en fris. Een nieuw behangetje beneden zou wel leuk geweest zijn, maar nodig was het echt nog niet. Al met al was het zeker geen "mess" in huis.

Ik gaf Mrs. Fulhan een komplimentje voor haar wijze van huishouden.

"I was fourteen years when I left school and got my first job as a maid and since that time I didn't do anything else but keeping house. I suppose I should know how to do it by now." Het klonk als een terechtwijzing.

Ondertussen waren we weer in de kamer-keuken beland en Mrs. Fulhan bood me een kop koffie aan, wat me even later best smaakte. Het gesprek kwam net weer op gang toen de deur voorzichtig geopend werd en twee jongens als het ware naar binnen slopen. Ze hadden dikke jekkers aan met bontkragen en zelfs op een afstand was het te zien dat de jassen van uitstekende kwaliteit waren.

Mrs. Fulhan sprong overeind toen ze de jongens zag.

"What's the matter with you?" gilde ze. "Sent home? Trouble again?"

De jongens keken niet op, maar trokken haastig hun laarzen uit. "The whole school got off. For skating. We all go skating with the teachers at Charlie's point."

"Skating? YOU? SKATING? You stupid kids can't even walk straight! You waggle like a goose! What a nerve! Skating with the teachers . . . They better teach you some arithmetic and spelling. You'll never get that either in your dull heads. You're both like your father! Stupid like an ass and bull-headed like an ox!" Mrs. Fulhan's stem sloeg over. Haar hele gezicht was vertrokken en er lag zo'n haat in haar ogen dat ik er koud van werd.

De jongens lieten de stortbui over hen heengaan zonder te antwoorden. De ervaring zal ze wel wijs gemaakt hebben, dacht ik. Ze trokken hun jassen uit, hingen ze op een hangertje achter een gordijn in de keuken en probeerden zo ongemerkt mogelijk weg te sluipen.

"What are you doing?"

"We want to get our clothing and the skates . . ."

Mrs. Fulhan gaf een bijna duivelse lach. "If you break a leg, you can take care of yourself. Keep that in mind. Don't expect me to run after you kids when you get an accident. Let your teacher nurse you! I've got enough to do! After all, we pay our taxes for you kids going to school. If they let you work, you could at least bring some money home . . . You're too dull to learn anyhow . . ."

Er kwam geen repliek van boven, maar even later kwamen de jongens naar beneden met elk een paar schaatsen over hun schouder. Voor het eerst kon ik ze goed opnemen. Het waren allebei grote, plompe kinderen, log in hun bewegingen en met een schichtige blik in hun ogen. Er was niets kinderlijks in hun trekken. Ze hadden de ogen van hun moeder, donker en klein, maar niet fel, eerder sluw, berekend. Hun haar was donkerblond en stug en leek niets op het zwarte, glanzende haar van hun moeder. Hun hele voorkomen stootte af. De jongens leken ontegenzeggelijk dom, maar niet naief. Zo te zien waren ze doorlopend op hun hoede, klaar om een aanval op een slinkse manier af te slaan of te ontlopen. In m'n hart had ik diep medelijden met de jongens, maar als ik naar ze keek ebde het even hard weg als een vloedgolf die zich terugtrok van het strand. Misdadigers-in-spé, zei ik tegen mezelf en ik schrok er zelf van. Kinderen zonder liefde, verbeterde ik me. Maar ik was nog fout. Het waren kinderen in haat, zoals later bleek.

Het probleem kleding was voor mij allang niet belangrijk meer. Wat hier voor mijn ogen gebeurde was een veel groter probleem. Een moeder die niet van haar kinderen hield. Waarom niet? Wat was de oorzaak? Haar man? Die had ze zo te horen ook niet hoog staan . . .

De jongens schoten schielijk de deur uit, maar Mrs. Fulhan was ze voor. Ze greep er een bij z'n kraag. "Where's Robin? Is he going to skate, too?"

"Grade one had to stay in yet . . . They will come later . . ." Ik kreeg sterk de indruk dat de jongen maar het eerste zei wat in z'n hoofd opkwam, maar Mrs. Fulhan nam er genoegen mee, scheen het. Ze liet hem tenminste los en gaan.

Nog geen twee minuten later kwam Robin binnen.

"This is my youngest son, Robin." Mrs. Fulhan had geen moeite gedaan om de andere twee jongens aan me voor te stellen en pas later kwam ik er achter dat de oudste Dan heette en z'n tien maanden jongere broer Dunc en ik heb altijd moeite gehad om die twee uit elkaar te houden.

Robin leek weinig op z'n broers. Hij was ook stevig gebouwd, nog dikker zelfs, maar hij was blond met blauwe ogen en had dezelfde frisse en gezonde gelaatskleur als z'n moeder. Dat was eigenlijk het enige dat hij van haar had en toen ik later merkte dat hij in letterlijk niets op z'n vader leek, begon ik me wel af te vragen hoe deze blonde blauwoog in dit donkere, bruinogige gezin beland was. Ik ben er nooit achter gekomen.

Ik wil niet beweren dat Mrs. Fulhan's houding tegenover Robin die van een liefhebbende moeder was, maar wel was het opmerkelijk dat ze Robin anders behandelde dan Dan en Dunc. Ze was ook kort tegen hem, maar informeerde naar z'n schoolwerk en annonceerde toen trots: "Robin is the only one of my kids who's got some brains in his head. He's doing very well at school. How much is 3 + 4, Robin?"

Robin dacht diep na, fronste z'n voorhoofd en gaf het juiste antwoord. "Can I go now?"

"You want to skate, too?"

Hij knikte ijverig.

"All right, then. Change your clothes and go." Tien minuten later was ook Robin de deur uit en konden we weer verder praten. Ik probeerde Mrs. Fulhan uit te leggen hoe fout haar houding tegenover Dan en Dunc was, hoe ze met haar laatdunkendheid juist het tegenovergesteld bij de jongens bereikte dan ze wilde, maar terwijl ik met haar sprak wist ik dat het zinloos was. Ik zou er eerst achter moeten zien te komen waarom deze vrouw zo bitter en vol haat was.

Gedurende ons gesprek kwam Mr. Fulhan binnen, een wat gebogen, magere man met diepliggende, donkere ogen en een flinke hangsnor, die z'n mond praktisch helemaal verborg. Mrs. Fulhan nam geen moeite om hem aan me voor te stellen en negeerde hem volkomen, dus zei ik zelf maar wie ik was.

"From the Children's Aid Society?" vroeg hij verbaasd. "You got complaints about the kids?" Ook zijn stem verried zijn Engelse afkomst.

"No, but your wife called us and asked for some clothing and boots for your boys."

Mr. Fulhan knikte. "I don't think they need any," zei hij. "We'll manage." Hij liep naar het fornuis en schonk zichzelf een kop koffie in, wat hij staande opdronk.

"That's how he is," zei Mrs. Fulhan. "We'll manage!" Ze zei het op dezelfde toon als "Skating? You?" tegen de jongens. Mr. Fulhan deed alsof hij het niet hoorde, veegde z'n mond af aan z'n mouw en liep naar de deur.

"Perhaps you can spend a few minutes and we can talk things over together," stelde ik hem voor.

"I've got work to do in the barn. My wife called you. I've nothing to do with that." En weg was 'ie.

"Don't think that Mr. Fulhan will even talk to you in my presence or I in his," zei Mrs. Fulhan. "We never talk together."

M'n mond viel bijna open. "You mean 'never'? How do you manage to do that and for what reason?"

Mrs. Fulhan haalde haar schouders op. "I hate him. You may as well know it now. I hate him so much that you will never be able to understand that. He's a swine. For years I've not spoken to him. We go our own way and if necessary we use the boys as a mouth-piece."

Ik voelde dat ze de waarheid sprak; haar haat was onpeilbaar. Ik stond voor een raadsel. Deze mensen woonden bij elkaar, deelden hetzelfde bed, hadden drie kinderen en niettemin stond een onmetelijke muur van haat tussen hen in. Hoe konden ze zo leven!

"Why do you stay with him if you hate him so much?" vroeg ik.

Mrs. Fulhan keek me vijandig aan. "Because I have to. I can't leave. He won't let me. He says that he loves me! He will never leave me alone. He's a pig, I told you. Wherever I would go, he would come after me."

"Did you ever try?"

"Four years ago I left him. At that time we were still living in Alberta. I left the older boys with him and took Robin along. I had a hard time to find a job. Nobody wants you with a kid. At last I got a job as a housekeeper for an old fellow who lived alone. Robin got on his nerves and I had to lock my door at night. I stuck it out for a couple of weeks. Then Mr. Fulhan found out where I was. He said that he had a new job, which paid him over $250.— a month, while he had a beautiful house all rent free on the farm. But he could only get this job if he had his wife with him to look after the kids. So I went with him. The liar! The job paid less than this one and the house was a pig sty. I refused to live there. They said that there were farm jobs galore in Ontario with much higher wages. So we came out here, but we aren't better off at all. These farmers are blood-suckers. We'll never get ahead. If I had no kids, I would find myself a job in no time and make more money than Mr. Fulhan ever made. As soon as I had a couple of hundred dollars I would go back to England, and be forever rid of him."

"You don't like it in Canada?"

"I hate it here and curse the day that I stepped on that boat." Mrs. Fulhan keek me uitdagend aan, maar ik sprak haar niet tegen. Ook dat zou zinloos zijn. Het zou niets geven waar ze woonde of hoeveel inkomen het gezin had. Ze zou nooit tevreden en nergens gelukkig zijn, zolang ze in de macht van deze haat was. Wat ook de oorzaak was, deze haat woekerde voort als een kankergezwel en opeens was ik bang voor wat uiteindelijk van dit alles het gevolg zou zijn. Drie kinderen groeiden in dit gezin op . . . Het werd me duidelijk dat het gezin Fulhan een van m'n zwaarste en moeilijkste gevallen zou worden. En ik kreeg gelijk.

(Wordt vervolgd.)

SALEM CHRISTIAN SANITARIUM ASS.

TEACHERS AND CHILD CARE

As has been anounced earlier, Salem will soon be moving into the field of child psychiatry. By September 1969 we hope to be able to give appointments for children with various problems. A few examples are the child that is unusually hard to manage and shows destructive or other abnormal behaviour; the child that is overactive, loud, noisy and always in and after things, but can not concentrate on its work; the child that can not learn in school; and of course children found to be stealing or doing other unauthorized things.

In most cases it will be during the school year that the need for medical attention shows more clearly. It is therefore very often the teacher or the principal who will draw the attention of the parents to the fact that something can be done for their child. This is also to be expected, since many teachers will have extra knowledge of abnormal behaviour in children.

To help teachers equip themselves better in the field of learning disorders and educational psychology the Ontario Alliance of Christian Schools is introducing one course and one workshop in these subjects at the Summer Course for teachers, to be held from July 1 to August 8. Since Dr. J. J. VanLeeuwen, child psychiatrist, will be the consultant to see children with problems for Salem, we have asked him for his opinion on these courses. He answers as follows:

> "We are very pleased with the choice of topics in the Summer Course for Christian Teachers. Of particular interest to Salem, or rather to Salem's desire to promote mental health, are the courses in "Educational Psychology and Pedagogy" by Mr. Norman deJong, and "Learning Disorders" by Mr. Duane Kuik. Increased understanding of the nature of child development and the nature of learning will do much to prevent adjustment difficulties in the learning situation. Recognition of learning disorders, their prevention and remediation, is of such crucial importance to the emotional well-being of school children, that we gladly take this opportunity to recommend the course on "Learning Disorders" in particular."

It is entirely a coincidence that these courses have been arranged at a time when the provision of Christian child psychiatric care is being considered. However, for Salem I am happy with this opportunity to encourage Christian teachers to make use of this rather rare chance in good number. The benefit will be considerable, in their own work and for the sake of the child.

A. Vandermaas, M.D.

Another Step Forward

was made during the last two weeks. As mentioned before, we need 1500 more subsciptions in order to face the much increased postal rates.

During the last two weeks we received 59 new subscriptions, while 7 subscribers asked us to remove their names from the mailing list. As a consequence we grew with 52 new subscriptions.

Experiences like these make us very thankful. Granted, we have by far not reached the 1500 new ones, but if this trend may continue we will reach our goal.

We are very thankful to all the subscribers who have helped us in our efforts so far.

Help us grow in order to safeguard our Christian weekly in Canada.

Wij lazen voor U

DE GROETEN VAN GOD
door Ds. E. Th. Thijs.
Uitgave: Kok, Kampen

De nieuwe tijd vraagt om nieuwe methoden. Zelfs de prediking van het aloude Evangelie ontkomt daar niet aan, temeer niet als het de verkondiging van de blijde boodschap aan de ongelovigen, dus de eigenlijke Evengelisatie betreft.

De uitgever zond ons bovenvermeld boekje als een voorbeeld van Evang lisatie litteratuur. In uiterst klein formaat met 55 wijd bedrukte bladzijden draagt het de boodschap op de band: grote, rode letters: De Groeten Van God, op een witgrijze achtergrond gevormd door de over de diagonalen steeds herhaalde erg zwak gedrukte woordjes: vóór ik 't vergeet . . . vóór ik 't vergeet . . . vóór it 't vergeet, *de groeten van God.* Zo staat het er te lezen, als men alleen maar de band bekijkt.

Zou de moderne mens eerder naar zo'n boekje grijpen dan naar een dat meer conventioneel is?

De bladzijden 1 tot 4 zijn practisch leeg, men komt er vooral de nu al bekende woorden tegen in verschillende grootte. En op bladzij 5 begint het dan. We lezen: "Ik kom u de groeten van God brengen!" Dat is nu eenmaal de opdracht van een dominee. Niet alleen van een dominee: van ieder mens die het beste voor heeft met de ander van wie hij wel eens gehoord heeft — die hij kent — of lief heeft en "de groeten van God" wil brengen, — een bos bloemen — een handdruk — een boekje —."

Zou het meer aanspreken in onze tijd te zeggen: ik kom u de groeten van God brengen, dan, ik heb een boodschap van God voor u? Is God eigenlijk wel iemand die aan de mensen in Zijn wereld de groeten laat doen? Moeten we werkelijk tot dit niveau afdalen als we onze naatste iets van hun Schepper en Verlosser willen gaan vertellen?

Het boekje bevat 6 hoofdstukjes: twee eindigen met: de groeten van God, de Vader; twee met: de groeten van God, de Zoon; en twee met: de groeten van God, de Heilige Geest. Maar de lezende onkerkelijken komen niet te weten wie die drie Goddelijke Personen zijn van wie ze de groeten krijgen.

Ik kan helaas niet veel waardering opbrengen voor dit boekje, al is het nog zo interessant en fris geschreven. Ik ben heel bang dat een mens die helemaal nergens van weet en het begint te lezen, er absoluut niet uit te weten kan komen hoe hij behouden kan worden. Er is van allerlei te lezen in dit boekje, ook te bekijken want er staan buitengewoon originele "illustraties" in, maar niet dat alleen het dierbaar bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonde. En dat is toch wel een verschrikkelijk gemis in een evangelisatieboekje.

F. Guillaume

Voor een geslaagde vakantie met de hollandse gezelligheid.

"Little Europe Resort"
BRACEBRIDGE, MUSKOKA

Cottages te huur tegen redelijke prijzen. Uitstekende kampeer-, zwem- en visgelegenheid. (Ideaal voor groepskampen.) R. S. Bakema. Tel. 645-2738.

"Little Europe" vindt U 8 mijl ten O. van highway No. 11 aan de Vankoughnet Road, ongeveer 7 mijl ten N. van Gravenhurst en voorbij de Muskoka Airport. Plm. 35 mijl van Chr. Ref. Church in Orillia.

Te hoge bloeddruk,

keel-, klierziekte, lever- en longkwalen, pijnlijk en moeilijk urineren, blaascatarrhe, suikerziekte, vallende ziekte, aderverkalking, wormen en maden, zenuwlijden? Neemt geen vergif, doch het beste, volkomen onschad. kruidenmengsel. Prachtresultaten. Meldt Uw ziekte en klachten aan ons.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $18.00 bij vooruitbetaling).

Kruidenhuis "FLORA"
Westersingel 40, Groningen, Ned.

Dunwoody & Company

Chartered Accountants

PETER E. HELD, C.A.

KOOS GERHARDT, C.A.

25 Adelaide Street West,
Toronto 1, Ontario.
362-2351

TEACHERS WANTED

The Thunder Bay Christian School, Fort William, will need

TEACHERS

for the primary and the intermediate grades for the school term beginning September 1969. Please send application or write for information to the Principal Mr. R. Schuurman, R.R. # 2, Fort William, Ont.

The Barrie Timothy Christian School, conveniently located near Toronto, is in need of:

ONE ADDITIONAL TEACHER

for the primary grades due to increased enrollment. Please submit applications to: Mr. I. Witteveen, Principal, 35 Ferris Lane, Barrie, Ontario.

The Emmanuel Christian School Society of the Oshawa District needs

A TEACHER

for the primary grades (1 & 2a). Please reply to A. Touw, 195 Waverly St. S., Oshawa, Ont. Phone 725-7588.

Haney-Pitt Meadows Christian Elementary School

invite applications for the position of

PRINCIPAL

commencing September 1969. The school consists of 4 rooms located in the beautiful Fraser Valley, 25 miles West of Vancouver.

Make all applications to: Mr. H. Blok, 12084 N. 14th Ave., Haney, B.C.

The expanding Edmonton Christian Schools require

A GRADE 3 TEACHER

for the fall term. Anyone interested is requested to call collect, Mr. H. Konynenbelt, (403) 479-4171 days, 474-4440, evenings, or write to P.O. Box 342, Edmonton 15, Alberta, immediately.

The Canadian Christian School of Smithers, British Columbia, invites applications for a position in

JUNIOR HIGH

grades 8, 9 and 10. We prefer applicants with a major in Math or Science. Send your applications to H. Bakker, P.O. Box 2117, Smithers, B.C.

The 8-room Canadian Christian School of Jarvis, Ont. needs a

PRINCIPAL and TEACHERS

for grades 1, 3 and 6. Schoolbus route available for teacher wanting extra income. Jarvis is centrally located on Highways 3 and 6, half an hour drive from Hamilton. With the industrialization to the south (Hydro, Stelco, Dofasco), Jarvis is fast changing and developing. Please send your application stating qualifications, experience and grade preference to the principal, Mr. T. Bergsma, R.R. 1, Jarvis, Ont., phone 587-2604 (area code 519).

Drayton Calvin Christian School needs

A TEACHER

for Sept. '69 in the primary grades. Send applications to tne Principal, Mr. H. Schaly, Box 141, Drayton, Ontario.

Toronto District Christian High School
WOODBRIDGE, ONT.

requires for the school-year 1969-1970

TEACHERS

in Science, Mathematics, French, Geography & Commercial Subjects.

Please send applications to Mr. W. Griffioen, 93 Caines Ave., Willowdale or phone collect Office 366-6833 or home 221-5949.

U behoeft niet oud te zijn om Uw ouderdomspensioen aan te vragen

Juist 65.

Met ingang van januari 1970 wordt het Canadese Ouderdomspensioen een jaar eerder uitgekeerd . . . op de leeftijd van 65 jaar.

Indien U 65 bent of zult zijn vóór januari 1970, dient U *nu* aan te vragen. Uw eerste uitkering begint dan in januari a.s. Indien U 65 wordt in 1970, dient u zes maanden voor uw 65ste verjaardag aan te vragen.

Een aanvraagformulier voor uw ouderdomspensioen is bij uw plaatselijk postkantoor verkrijgbaar, of u kunt schrijven aan de Regional Director of Old Age Security in de hoofdstad van uw provincie. Tegelijk met het aanvraagformulier ontvangt U een circulaire met volledige inlichtingen over het Ouderdomspensioen programma.

Gegarandeerde Inkomsten Toelage

Zodra uw Ouderdomspensioen goedgekeurd is, zenden wij u informaties omtrent het "Guaranteed Income Supplement" en een aanvraagformulier. U zoudt voor een toelage in aanmerking kunnen komen, dewelke u, tesamen met het Ouderdomspensioen, een maandelijks inkomen van $109,20 garandeert.

PUBLICATIE VAN

THE DEPARTMENT OF NATIONAL HEALTH AND WELFARE
THE HON. JOHN MUNRO, MINISTER

HONG KONG PRESSES TURN TO MAO

The Bible Society's three-generation contract with the Hong Kong Press has been terminated in order to allow the Press to schedule its entire capacity for production of the "little red book" of Thoughts of Chairman Mao.

Scripture production is now being spread over several printing firms, according to *Challenge*, New Zealand's Christian weekly newspaper.

— "Christian Times".

HOLCAN CONSTRUCTION CO. LTD.
FREE ESTIMATES ON BUILDING PROJECTS
Don't pay too much for your (church) building!
Also free advise from early plan to final completion.
For estimates, check prices or rush orders, contact
HOLCAN CONSTRUCTION CO. LIMITED
Box 444, 1460 Kipling Ave. N., Toronto
or phone 677-5258.

OWN YOUR OWN BANK

Join our Credit Union.

8% Interest on Deposits — Savings life insured — Loans at lowest rates —
For membership write:
Netherlands (Hamilton) Credit Union Ltd.
P.O. Box 545
Hamilton, Ont. - 522-9644

Class A Mechanic

required for truck fleet.

Diesel and welding experience an asset.

New shop. Good rates for top man.

Apply to:

Harkema Express Lines Ltd.

115 Orenda Rd., Brampton, Ont.

Phones: 677-1945 / 451-5301 / 525-8550

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
Christian Reformed World Relief Committee
2850 Kalamazoo Ave. S.E.
Grand Rapids, U.S.A.
Mich. 49508

Christian Reformed Observers to International Council of Christian Churches Submit Report to Synod

(Grand Rapids) In their report to the annual Synod of the Christian Reformed Church, Jacob Hasper and John T. Holwerda, ministers in the denomination, observer delegates to the International Council of Christian Churches, stated that there was evidence in the ICCC of "living allegiance and loving loyalty to the Lord Jesus Christ" but that the "strong personality and dominant influence" of the chairman, Dr. C. McIntyre largely destroys the deliberative character of the council.

In expressing their positive appreciation for the ICCC the observers stated that the emphasis of most of the messages was Christocentric and the prophetic message to the world was dominated by a call to personal commitment to Christ. They found that there was an honest effort to confront some of the major spiritual and moral issues which face the church today. Statements were issued on the Scriptures, Christian Unity, Communism, Freedom of Speech, Missions, A Letter to the Nations, and resolutions on the Invasion of Czechoslovakia, on the Roman Catholic Church and on the World Council of Churches. The news media reported that all the statements were unanimously adopted.

The observers found that the delegates to the ICCC from churches of the Reformed tradition exerted a strong positive influence that gave stability and solidity to the conference.

While observers rejoiced in the warmth and spirit of devotion manifest at the meetings, they reacted unfavorably to the fundamentalism and naive approach of the conference to world issues. They found that the broad kingdom perspectives of the Christian message were not clearly enunciated. They were not permitted to attend sectional and committee meetings where most of the work of the conference was conducted. The written report they received of these proceedings was incomplete.

In commenting on the deliberative character of the conference and its chairman, the observers wrote, "It appeared to us that the meetings of the ICCC were seldom deliberative in character and that often times minority opinions were passed by quickly and some divergent opinions were even ignored by the chairman and president, Dr. C. McIntyre. Dr. McIntyre has been president of the ICCC since its inception and the marks of his strong personality and dominant influence are clearly seen in all the proceedings and statements of the ICCC. So firmly does he guide the thought and conduct of the meeting that one wonders whether the final statements are really the statements of the body of members or of Dr. McIntyre and a few of the executive committee."

In describing the resolutions, the observers noted a "lack of balance." "In almost all of the statements on faith, even those which deal with positive issues such as scripture, missions, etc., there always seems to be a strong note of condemnation and a dominant spirit of negativism and protest against any who may differ in any way from the precise position of the ICCC." They complained too that although there is a relief agency of the ICCC seldom was anything said about the task of the church to alleviate the poverty and suffering in the world.

Still another criticism of the observers to the conference was its "use and misuse" of Scripture. A delegate from a Reformed church on one occasion protested the exegesis attached to the statement on religious liberty and attempted to remove all textual references from the document. He was summarily overruled by the chairman. Thereupon the assembly went on to a "unanimous" adoption of the statement.

The observers concluded their report by stating that the ICCC would likely be strengthened by the admission of a church like the Christian Reformed but they doubted whether the CRC would find unanimous acceptance by the ICCC. (RES)

FRANCE'S NEW ELECTED PRESIDENT

The former prime minister of France George Pompidou, who won with a good margin the runoff election for president of France, is shown above with his wife Claude voting in Orvilliers, France. Interim president Alain Poher was his opponent..

THE WORLD AROUND US

The American Negro: Search for a Heritage

For many years now the American Negro has fought for equality. The fight has been bitter, slow, and often not too successful. The black man is still not accepted as equal by millions of whites; but where this was the key objective in the early part of the struggle for equality it is not necessarily so anymore. More and more blacks are becoming aware that they are not the same as whites. The respective histories are different, the likes and dislikes often vary, the desires and goals are not the same. A growing number of blacks are convinced that it is necessary to become equal, but also to maintain the distinctions inherent in the race, culture, history.

"Black is beautiful" is a phrase which is heard more often today. The skin-lightening creams, the preparations to straighten the hair are bought today in much smaller quantities than they were ten years ago. The blacks are not trying to become like the whites anymore; they know they are different and are proud of it. But this brings grave difficulties. The United States is basically a white community; the schools and universities are orientated toward values that the white man finds important. The history and heritage of America is a white man's legacy. Where does a black fit in? James Baldwin, the famous Negro writer once stated that there was no full citizenship — and no recognized tradition — for the black man in America; yet, there was no other place to go either. Baldwin stated his problem very openly:

> When I followed the line of my past I did not find myself in Europe but in Africa. And this meant that in some subtle way, in a really profound way, I brought to Shakespeare, Bach, Rembrandt, to the stones of Paris, and to the Empire State Building, a special attitude. These were not really my creations, they did not contain my history; I might search in them in vain forever for any reflection of myself. I was an interloper; this was not my heritage. At the same time I had no other heritage which I could possibly hope to use . . . .

In these eloquent words Baldwin has summed up the problem of Black America today; a problem that has been with them for three hundred years and that is now being examined and to which answers are proposed.

Is it possible in America to be a man but not a white man, to be a woman but not a chattel, to be black and visible as a complete human being? Is it possible to succeed in America without denying one's own blackness, to make it REGARDLESS of (not in spite of) one's negritude? In the past, the answers to these questions have been in the negative. Can the answer be given in the positive today?

Most blacks would maintain that today it is still not possible to succeed without shedding the "blackness" of one's person. They point to such things as using the word "Negro"; once it was an acceptable term, but now it is not anymore. Does a white refer to himself or a member of his race as a "Caucasian"? He does not. He calls himself a white man. So why does he not refer to a members of the Negroid race as a black man? Until recently this was seldom done — and if it was done it was in a contemptible way. Others point to the lack of black studies in universities. There are history courses of almost every nation, but how many histories of Africa are being taught in American universities, or of the black man's contribution to the development of the United States? The past year has seen many demonstrations on the campus in order to get such studies, but this should not have been necessary. White America is (or at least has been) neglecting more than ten per cent of its people for the past three centuries. The students who demanded that such courses be taught rightfully pointed out that the schools and universities, as the centres of learning, have been extremely lax and negligent in this area.

Others have pointed out that when a black man does reach a position of importance, e.g. mayor of Cleveland, he is not referred to just by name, but it is also mentioned that he is a Negro. Especially the newspapers have a habit of doing this; they do not accept the man on his own merits, but automatically make him an example of his race. Why should this be so? Why can a man not achieve a high position, just on his own merits? Why should his race, or his religion, or his hobbies be dragged into it? Many blacks maintain that the whites are basically racists. The recent election in Los Angelos appears to bear out this claim. Mayor Yorty, running for a third term of mayor conducted a racist campaign. This opponent, a black man, tried to keep all questions of racism out of the campaign and kept pointing to Yorty's past record (which is not all that good). Up to a few weeks prior to the election, Bradley was ahead, but after the ballots were counted, Yorty had won with 53.3% of the vote. Yorty did not win all these votes because of his past performance as mayor, but his claim that a win for Bradley would bring racial violence to the city seemed to sway many of the voters. This is not judging a man on his merit, but only by his skin colour.

The answers to these problems are many and varied. Some blacks think that it is best that they return to Africa, but few have gone and of those a number have already returned. Others only wish to find answers pertaining to their history and heritage in Africa. Groups of students go over in the summer to visit various African countries, to talk with the people, to learn what the African Negro thinks and feels and maybe so to forge a link with the past. Last summer a number of tours went to Africa, and from all reports the students learned a great deal — both about Africa and about America. Some returned with the conviction that America is their home, that their destiny is on this side of the Atlantic. Others returned with a different impression:

> . . . And still today to my surprise
> The African black neglects to rise
> But regardless it's still our home
> No matter where on earth we roam.
> (Nineem Glover)

Or,

> Africa Africa why so blue . . .
> If I had my way I'd make you my home
> with silk blue waters racing
> up and down
> and small mud huts rising into great big towns
> you ask me why am I so blue
> Try living with the devil resting upon you.
> (Tuhran Gethers)

Other blacks follow an entirely different path. Golden Frinks, a member of the Southern Christian Leadership Conference, has demanded that the government give 14 or more acres of the Swanquarter federal wild life refuge (in North Carolina) to the members of his group. This particular group has revived the idea of the Black Muslims that the blacks separate themselves from the whites and run their own affairs. In this case Frinks does not demand a separate state, as the Black Muslims do; he wants a territory where the black man can do as he pleases without any whites present to tell him what to do. Other groups have roughly similar plans, one calls for the building of a city of 40,000 inhabitants — all black, and built with black labour.

Some blacks maintain that the only way is to try and keep an identity that is distinct from the whites, but to live side by side with them. Eventually, these people hope, no one in America will look at the colour of a man's skin anymore. All will be accepted on their merit — as individuals, created by God. May that day come soon.

J. J. Bout.

Let's Play Chess

Editor Mr. C. HESS

THE APRIL LADDER

Names	Points & Problems 344	345	346	347	Sub-Total	Previous Total	TOTAL
	3	2	3	2	10		
T. P. Palmer (I), Wayne, N.J., U.S.A.	—	2	—	2	4	75	79
A. Guillaume (VI), Edmonton, Alta.	3	2	3	2	10	50	60
K. Wiersma, Duncan, B.C.	2	0	3	1	6	53	59
A. Renema (I), Duncan, B.C.	2	1	3	1	7	44	51
M. Melissen, Kings Co., N.S.	—	0	—	—	0	42	42
G. VandenBerg, Burnaby, B.C.	3	2	3	2	10	32	42
F. Reinink, Walton, Ont.	3	2	0	2	7	34	41
B. Kobes, London, Ont.	3	2	3	2	10	25	35
F. Baarda (I), Smithville, Ont.	3	2	3	2	10	22	32
A. Bruinsma, Chatham, Ont.	3	2	3	2	10	20	30
F. Braaksma, Capetown, Ont.	0	2	0	2	4	25	29
E. VanDonkersgoed, Drayton, Ont.	3	2	3	2	10	13	23
J. Heikamp (III), Sarnia, Ont.	3	0	0	2	5	(96)	5

REMARKS

Comparison shows that this ladder lacks the excitement of the previous one. The highest climber is still pretty far from the top. Many things still can happen before we know who the next winner will be.

There is no reason for a special summer program this year because yours truly stays in function during July and August. We just go on. Maybe our number will decrease a bit because of holidays of some climbers, never mind.

The results in April were higher than ever before. The problems did not cause many headaches this time. Six of our climbers made 100%, which is something special in this history of our ladder. A total of 93 out of 130 gives a very good mark.

With appreciation I received some solutions of VII and VIII. Mr. Bruinsma sent the correct solution of VIII and VanDonkersgoed solved both, but VII was correct and VIII was not. I still trust that these entertainment problems are well received, although I don't get too many reactions . . . . Frankly speaking, I publish them in the hope that outsiders may be attracted to join our contest. Do you realize that this chess corner is unique in this country of ours?

★ ★ ★

SOLUTIONS OF THE APRIL PROBLEMS

Nr. 344 (Palkoska)

This problem is not as easy as it initially seems to be. Without the black B at R8 Black could be simply be mated from KB3 by a Knight. However, after 1. KxB??, Q-K6 would follow and mate would be impossible. In more than one manner the solution is surprising:

1. N-K5, thr. 2. N-B3 ch, BxN; 3. N-B3 mate. This threat works perfectly in answer to all possible black moves, except two. Therefore these two are the only variations:

a. 1. —, Q-B5; 2. Q-Q8 ch, Q-N4; 3. N-N6 mate (Q pinned herself).
b. 1. —, B- B5; 2. KxB (no danger now), BxN; 3. N-B3 mate.

Nr. 345 (Meurs)

A very sharp look is necessary before the still rather evident key and threat can be discovered. 1. PxP; 2. PxN/N double mate. 1. P-B7 with 2. P-B8/N does not work because of 1. —, RxN. 1. Q-N6 with 2. P-B7 does not work either because of 1. —, R-R3. A nice variation is 1. —, RxN; 2. PxN/Q or B mate. A very enjoyable problem, isn't it?

Nr. 346 (Fabel)

Composer Fabel teaches us that we have to change our plans if what we originally had in mind cannot be reached. 1. P-Q5, thr. 2. R-K6 is the white plan, but black would frustrate it immediately by 1. —, N-B5. So, this defense must be brought to naught by 1. N-N3, thr. 2. N-B5, which are the genuine key and threat. The black knight simply has to take the white colleague for there is no other defense at all: 1. —, NxN. Now white pursues his original plan: 2. P-Q5, thr. R-K6. Black may frustrate it again by 2. —, BxP, but 3. P-B5 mate, closes the game. This one-way solution is very interesting.

Nr. 347 (Layer)

Mr. Layer's original has fine qualities. It is not exceedingly hard, nor very unusual, but it is just "cute" and enjoyable. Our people apparently did not have much trouble with it. 1. Q-B8, thr. 2. Q-QB5. Did you like the variations? 1. —, K-B6; 2. Q-N4. 1. —, K-K6; 2. Q-B2. The pinning of the black knight played the biggest role in the whole affair.

VII (anonymous)

White is able to get the far better position by 1. B-N6, forcing mate at Q7 or winning a piece.

VIII

Without letting black's Rook or Pawn make any move white forces the black King to do all the work, till finally when the king has arrived at N8 the white Queen is ready to mate him at B1. This is how it goes: 1. Q-QR8; 2. R7; 3. N7; 4. N6; 5. B6; 6. B5; 7. Q5; 8. Q4; 9. K4; 10. K3; 11. B3; 12. B1 mate.

DUTCH

344. 1. Pe5, dr. 2. Pf3, Lf3:; 4. Pf3: mat.

345. 1. c67: dr. c7-d8:/P mat.

346. 1. Pg3, Pg3:; 2. d5, Ld5: 3. c5 mat.

347. 1. Df8, dr. 2. Dc5.

VII. De gevolgen van 1. Lb6 bewijzen dat zwart een veel slechtere positie heeft.

VIII. Het geheim is een trapje: van 1. Da8 schuin naar beneden, met om de andere tree schaak, naar f1, als de K staat op g1.

LEZERS SCHRIJVEN

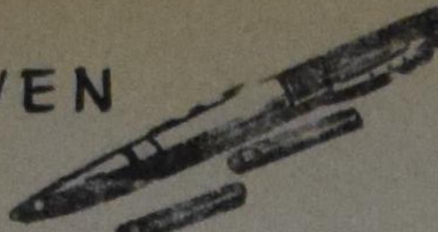

Ook hier "Verontrusten"

Geachte redakteur,

Mijn vrouw en ik waren niet bepaald jong meer, toen we in 1949 emigreerden, met al onze kinderen en verschillende kleinkinderen. Toch hebben wij nimmer spijt gehad van die stap. Hoewel ik voel voor een rustige oude dag, voel ik mij gedrongen ook anderen in kennis te stellen met de inhoud van een brief die we ontvingen.

We lieten destijds veel vrienden en familie-leden achter, waarvan reeds meerderen de weg van alle vlees gingen, maar ook nog wel enkelen van over zijn.

Een vriend schreef een duidelijke brief over het kerkelijk leven in Holland.

In zijn brief schreef hij o.a. het volgende:

"In mijn gemeente is het gelukkig rustig, als is het geen gemakkelijke tijd voor ons. Het opkomende modernisme laat zich sterk gelden. Zelfs in de Roomse kerk in ons land is het sterk. Er is een oecumene aan het groeien, waarin rooms en protestant eens worden in het loslaten van de Schrift als geinspireerd Gods Woord en met sterke humanistische inslag. In de Gereformeerde Kerken zijn Kuitert e.a. daar de spreek-trompetten van. En de Theologische School en de Vrije Universiteit trekken één lijn. Prof. Koole in Kampen aanvaardt de eerste elf hoofdstukken van Genesis niet meer als werkelijke historie. Kuitert is één der eerlijksten die geen blad voor de mond neemt. Maar hij wordt geruggesteund door Berkouwer die zegt: "Wij moeten onderscheiden tussen het 'kader' d.w.z. de lijst waarin het schilderij is vervat en de eigenlijke inhoud. En dat maakt ieder zelf maar uit of iets tot de eigenlijke inhoud behoort of tot het kader. Van het kader mag je afwijken, maar van de eigenlijke inhoud, door velen 'het hart der belijdenis' (te onderscheiden van de omtrek-lijst waarin het eigenlijke schilderij is vervat) welnu, van het hart mag je niet afwijken. En die onderscheiding wordt niet alleen toegepast op de belijdenis, maar ook op de waarheid. Zulken vinden het onzin om iemand lastig te vallen als hij niet gelooft dat de ezel van Bileam heeft gesproken en Jona werkelijk in de buik van de vis is geweest. Spottend sprak iemand van de drie zaligmakende dieren: 'De slang in het paradijs, de ezel van Bileam, en de vis van Jona.'

Wie echter loslaat dat de schriften betrouwbaar zijn, loochent de inspiratie van de Heilige Schriften en kan niets meer handhaven. Die zal ten slotte ook niet voet bij stuk houden, als het gaat om 'wonderen' als maagdelijke geboorte van Christus en Zijn opstanding. Dat is de bron van het nieuwe modernisme dat overal zich roert. Gelukkig zijn in Amerika en Afrika de ogen open voor het gevaar dat dreigt, al wordt er daar ook niet altijd stellig tegen genomen!"

Tot zo ver de briefschrijver.

Ieder zal wel gemerkt hebben, dat dit vooral onze synodale zusterkerken zijn, zulks in verband met de namen der professoren.

Wie denkt dat onze zusterkerken ons 't mogelijk kwalijk kunnen nemen, dat we onze jeugd daar liever niet heen willen laten gaan, zou ik willen verwijzen naar mijn jeugd, toen de dokters weinig kennis hadden van besmettelijke ziekten.

Waar dan b.v. mazelen of roodvonk uitbrak, plaatste men van gemeentewege een bewijs op de deur met de letters "Besmettelijke ziekte" en natuurlijk de aard der ziekte en nimmer heb ik gemerkt, dat mensen kwaad werden, als hun zusters de kinderen verboden daar binnen te gaan.

Dat het in Holland kraakt in verschillende kerken op verschillende plaatsen is voldoende bekend.

Laten ouders en laat de synode gewaarschuwd zijn en alzo waakzaam zijn.

Niet op alle plaatsen is het gelijk.

B. Zylstra
Curries, Ontario

★

Een noodzakelijke breuk?

Het is bijzonder jammer dat ik hier in Nederland een ingezonden stuk van Ds. H. J. Hegger onder bovenstaande titel zo laat onder ogen heb gekregen. Het gaat om de noodzakelijke breuk tussen de Nederlandse Christelijke Radio Vereniging en een deel harer leden, die, met anderen de Evangelische Omroep hebben opgericht.

Ds. Hegger zou een dergelijk stuk in Nederland nooit in een krant zetten, vermoed ik. Maar hij heeft misschien het idee gehad: de NCRV merkt het toch niet, dat ik zoiets in Canada publiceer.

Het zou dan zo zijn, dat de NCRV steeds meer in "linkse" richting is afgegleden. Met geen enkel voorbeeld wordt die bewering bewezen!

Dan wordt verder door Ds. Hegger gesteld, dat men tot een breuk met de NCRV *moest* komen, omdat allerlei "wereldse cabarets werden opgevoerd voor de televisie". Wat "werelds" is, wordt niet nader aangeduid zelfs!

Dan zou er verder door ons de spot worden gedreven met Bijbelteksten. Nu is het inderdaad eenmaal gebeurd in een klucht, dat twee acteurs — buiten de tekst, die op schrift stond om — een zin uit de berijmde psalm hebben aangehaald (het hijgend hert) en een tekst uit het Nieuwe Testament. Dat zij de spot met Bijbelteksten zouden hebben gedreven, is daarmee allerminst bewezen. Dat deden ze namelijk niet. Ze deden het min of meer bepaald te goeder trouw, en de (Vlaamse) regisseur is zowel het ene als het andere ontgaan.

Bovendien is dit dus éénmaal gebeurd, en wij hebben dat er niet bij laten zitten, als u begrijpt wat ik bedoel.

Vervolgens wordt van de Utrechtse hoogleraar prof. Quispel medegedeeld, dat die in Elsevier geschreven heeft, "dat er in Nederland via televisie, radio en pers een hersenspoeling plaats heeft". Met geen woord wordt de mogelijkheid verondersteld, dat prof. Quispel zeer bepaald niet de NCRV op het oog behoeft te hebben, als hij zoiets zegt.

Voorts zou de NCRV voor de ochtenduitzendingen Bijbelstudies voorbereiden in overleg met de KRO, waarbij men om beurten een opeenvolgend gedeelte van eenzelfde Bijbelboek behandelt.

Om dit verder aan te duiden (dus te veroordelen) grijpt Ds. Hegger naar een voorbeeld. Maar merkwaardigerwijze is dat voorbeeld — en Ds. Hegger moet dit geweten hebben — in het geheel niet van toepassing op de inderdaad tussen de KRO en de NCRV bestaande samenwerking. Hij neemt nl. as voorbeeld een Bijbelstudie uit een *avond*uur, welke Bijbelstudie juist niet in overleg met de NCRV was geweest.

Het is inderdaad juist, dat een priester, luisterende naar de naam Vermeer, onzes inziens verwerpelijke opmerkingen heeft gemaakt omtrent passages uit het Oude Testament. Onze tweede voorzitter heeft in dit geval onmiddelijk de kardinaal-aartsbisschop geschreven om Z.E. de vraag te stellen: gaat dit zomaar? Later maakte de priester zijn excuses.

Een dergelijke uitzending dan te noemen in verband met de noodzakelijke breuk van de EO met de NCRV is bedriegelijk.

Het was met de mensen van de Evangelische Omroep, tot welke Ds. Hegger behoort, van het begin af aan er om te doen om zelf de zaak in handen te krijgen. Inderdaad heeft men zich wel tot de NCRV gewend. Maar de NCRV kon natuurlijk niet een bepaald groepje van haar honderduizenden leden een bepaald pré schenken ten aanzien van de kwaliteit en de inhoud van de Evangelieverkondigende uitzendingen. Het geheim van de NCRV is juist altijd geweest dat wij mensen van verschillende groeperingen naast elkaar bij ons hadden, die samen de NCRV vormden. De een verketterde de ander niet. Zo was het mogelijk om een dergelijke grote vereniging in stand te houden. Gaan wij bijvoorbeeld aan een bepaald soort Gereformeerden, of aan een bepaald soort Hervormden, of Pinkstermensen, het prerogatief schenken: maar daar, in die hoek, daar zit pas de volle waarheid, dan begrijpt u wel wat er gaat gebeuren.

Het spijt ons altijd weer, ook in dit geval, dat wij moeten constateren, dat de Evangelische Omroep leeft van de mate, waarin men, als in dit geval dikwijls op geheel onjuiste wijze de NCRV in gebreke weet te stellen.

Dr. Mr. J. Ozinga
Voorzitter van de NCR(adio) V.

MAKING FRIENDS. Charles Fraser Public School students Eddie Wong and Curtis Davis talk with Jamaican pupil Peter Constable during recess. Peter is one of a group of 30 Jamaican students who is on a two-week exchange visit to Metro Toronto.

BIBLE CRITICISM IN SCOTLAND

by Rev. L. T. Schalkwyk

HENDRIK DE COCK

In *1834* there was "*De Afscheiding*" from the State Church in the Netherlands.

Prominent in that movement was Rev. Hendrick De Cock, who had come to Ulrum as a preacher, who doubted the historicity of many parts of the Bible.

But by contact with his "simple" congregation he came to accept humbly the Bible's claim to infallibility.[1]

Then he was no longer acceptable to the State Church and tolerance was very intolerant to the orthodox. Secession was inevitable, and poverty came into the manse.

About that time we also find a *Secession* from the State Church in Scotland. In *1843* was born that which would be "the Free Church of Scotland."

This was a movement for the "Crownright of Christ." State interference had led *to protection of religious liberalism.* Sometimes an orthodox congregation would be forced to accept a modernistic pastor.

CHALMERS, another De Cock

One of the leaders of the Disruption was Dr. Thomas Chalmers. He was an eminent scholar. How did this brilliant man happen to be so evangelical? He had found it among the down and outers in the countryside of Kilmany. Theology was "moderate" those days, with *Reason* as king and the Bible in pieces. Chalmers was a real Moderate when he came to his first congregation in 1803, but after 7 years he experienced "the renewing and transforming power of the Gospel."[2]

When he finally said farewell in 1815 he spoke the following words: "You have at least taught me that to preach CHRIST is the only effective way of preaching . . . and out of *your humble cottages* I have gathered a lesson, which, in all its simplicity I may be enable to carry with me . . ."[3]

Here we notice a *recognizing* of biblical faith by the listeners and "his preaching took Glasgow by storm and did much to rally the people of the West to the evangelical cause."[4]

A Striking example are the people of the island St. Kilda: hardly anyone could read or write. But the whole population joined the Free Church.[5]

The ministers who joined the secession had to pay dearly for their conviction. As they signed the "Act of Disruption," they lost a total income of £100.000.

Local boycotting caused more poverty among the Seceders. The Highlanders of North Argyll were not even allowed a property for the erection of a church building. Then they made a raft on which they built a church and a picture of this "Floating Church" can still be seen in the Free Church College in Edinburgh.

The attitude of the enlightened ones in the State Church can be summarized as follows: "it is a necessary part of the character of a Moderate man never *to speak of the Confession of Faith but with a sneer;* to give sly hints that he does not thoroughly believe it; and *to make the word orthodoxy a term of contempt* and reproach.[6]

This church allowed only *one* interpretation of the Bible, namely that of the creeds.

A SECOND REFORMATION

Sad to say, even in this church bible criticism again got a foothold. For some of their ministers went to study at the rationalistic universities in Germany and thus carried the bacteria of higher criticism across the sea.

The additional reasons for this astounding phenomenon was that the time of religious persecution had passed, the nation had become prosperous, the separated churches had "standing" and nowhere there was a more educated ministry. The new Darwinian evolution theories began to fascinate the minds of some educated evangelicals.

"With a success for their once despised churches, *pride* entered in and the church leaned less securely on the great help of her Lord."[7]

The moderates in the Free Church camouflaged their heresies by *quoting out of context orthodox scholars* like Knox, who was supposed to have been as liberal as they were themselves! This went hand in hand with *a lowering of the moral code* and an urging to be less strict in the stand on worldly amusements.[8]

They also wondered out loud whether the *start* of the Free Church was a mistake.

At last the moderates of the Free Church advocated union with the United Presbyterian Church, a denomination that did not require a subscription to the Bible or its Creeds.

When some protested that this was diametrically opposed to the thoughts of the founding fathers, the answer was that now we had *developed* and *grown* to free-er ideas and that was why the "free" church was started![9]

Of the several hundreds of ministers, only 26 did not come along with the Union of 900. But there were *more than 80 congregations* who refused to join this modernistic church, even though their ministers joined. Thus more than 100 congregations refused this departure from the doctrinal standards.

Out of this faithful little group grew what is *now* the Free Church of Scotland. It stands for a literal interpretation of the Bible and the trustworthiness of its accounts.

VALIANT FOR THE TRUTH

They have learned the lesson that *no orthodox church is immune to the devil's doubting* and they incessantly warn their members to remain true to the Bible as God's Inerrant Word.

And when their children ask: "Why did not we join that *bigger* church?" they answer:

"*The truth is not decided by a majority vote and the factual content of Christianity does not fluctuate and change with changing times and moods.*"[10]

When you make a trip to the Netherlands, it might be a blessing to take a sidetrip to Edinburgh and enlarge your vision, strengthen your faith by meeting those who bow to God's Sovereign Covenant.

REFERENCES:

1. Dr. J. C. Rullemann, "*De Afscheiding*", p. 99.
2. Rev. G. N. M. Collins, "*Whose Faith Follow,*" Edinburgh, p. 30.
3. Ibid, p. 31.
4. Ibid, p. 31.
5. Dr. Th. Brown, "*Annals of the Disruption,*" Edinburgh, p. 691.
6. Dr. J. McLeod, *Scottish Theology,*" Edinburgh, p. 205.
7. *The monthly Record of the Free Church of Scotland*, August, 1954, p. 158.
8. Monthly Record, January, 1965, p. 18.
9. Monthly Record, August, 1954, p. 160.
10. Monthly Record, August, 1954, p. 155.

CROSSWORD PUZZLE

ACROSS
1. Sandy tract
5. Portion of mutton, veal, etc.
9. Wading bird
10. Enticed
12. Roman poet
13. Usually a tall basketball player
14. Chinese distance measure
15. One kind of touch
16. Baseball abbreviation
17. Sea urchins
20. Notices
22. Branding, as cattle
24. Land measures
25. Vitality
26. Harass: slang
28. Everything and everybody
30. Lesser
34. —— aside (discards)
36. Electric unit
37. One
38. Sawbucks
40. Shoe width
41. Mexican dish
43. Combat vehicle
45. Small cases
46. Word of God
47. Old Norse work
48. Downstairs, nautically

DOWN
1. Gadget
2. Assam silkworm
3. Beckon
4. "In" or "into," in combinations
5. Music character
6. Searches for
7. Food leaving
8. Voyeur
9. Awkward spots
11. Slag
13. Something for a numismatist
15. Small cuts
18. By chance
19. Anger
21. Eye, owl or scout
23. Small weights
27. Lofty mountain
28. Wing-like
29. Woolly
31. Hair on lion's neck
32. Before this time, old style
33. Smells strongly of
35. Sober
39. Lohengrin's wife
42. Sludge
43. Sanskrit school
44. Gone by
46. Music note

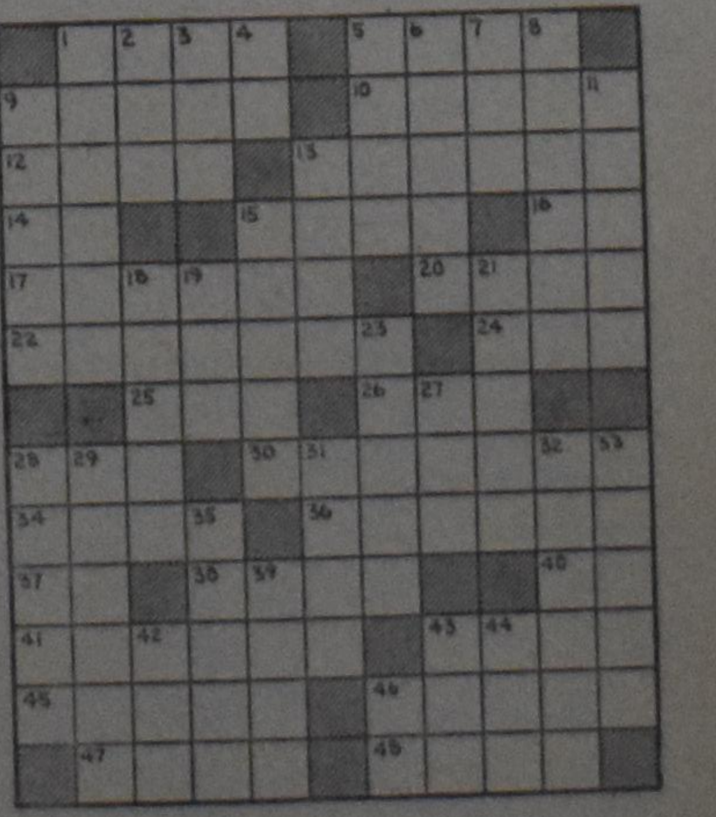

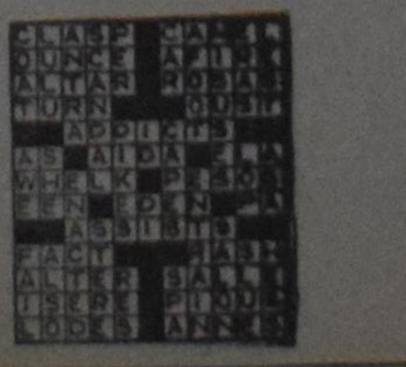

SOLUTION to previous Crossword Puzzle

ARE YOU INVOLVED IN THE TEACHING OF YOUTH?

Then COME to the 12th annual Chr. Ref.

Sunday School Convention

on JUNE 28, 1969
at Bingeman Park, Victoria St. N. (Hwy. 7)
Kitchener, Ont.

Key-note address by Dr. L. Oostendorp:
"Creating and Holding Interest in the Sunday School"

Other Features:
"Is Sunday School Necessary Today?" — Rev. J. H. Schaal.
"Parent Involvement in the Sunday School" — Dr. L. Oostendorp.
"Effective Use of Visual Aids" — Mrs. G. Van Veen.
"Christmas Program" — Panel: Dr. and Mrs. Oostendorp, Rev. and Mrs. Schaal.

Banquet.
Inspirational Address: "Like a Child" — Rev. P. Van Katwijk.
Registration at the park 9:00-9:45 a.m.

Thankful to God, Who made all things well, we are proud to announce the arrival of

LISA MARIE

June 10, 1969.

Albert and Helen Bosma.
Brenda.
Vindy.

Box 65, Group E.,
R.R. 2, Hamilton, Ont.

With great thankfulness to God, Who made all things well, we are happy to announce the birth of our first child, a girl

CYNTHIA JACQUELINE

born Thursday, June 12, 1969.

Ralph and Joanne Vording,
(nee Helder).

R.R. # 4,
Brantford, Ontario.

With great thankfulness to the Lord we announce the birth of our son

RICHARD EDAN

Mr. & Mrs. George and Yetty Bydeweg,
(nee Blaak).

Rev. 4:11

5815 Canada Way,
Burnaby, B.C.

RUDOLPHUS WILLEM OUWEHAND,

son of Mr. and Mrs. T. Ouwehand, graduated from McMaster University on May 30th, 1969, with an Honours Bachelor of Science degree, and Chemistry too. He is a former graduate of the Hamilton District Christian High School

---

Mr. & Mrs. Peter Verkaik, of R.R. 4, Bradford, Ontario are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

LINDA ANN

to

Mr. RONALD LAMMERS

son of Mr. & Mrs. W. Lammers, R.R. 1, Fonthill, Ontario.

The ceremony will take place, the Lord willing, on Saturday, June 28, 1969 at 3 p.m. in the Springdale Christian Reformed Church, with Rev. Raymond J. Sikkema officiating.

Future Address:
R.R. 2, Niagara-on-the-Lake, Ontario.

Mr. and Mrs. F. Braaksma announce the forthcoming marriage of their daughter

JOYCE

to

Mr. BEVERLEY C. LUECK

son of Mr. and Mrs. Percy Lueck, the Lord willing on Saturday, July 5th, 1969, at 4.00 p.m. in the Olivet United Church, Prince George St. at Empress, Hamilton, Ont.

Mr. & Mrs. J. Ten Brinke of R.R. 2, Cornwall, Ontario wish to announce the forthcoming marriage of their daughter

LYDIE

to

MICHAEL VANDYKE

The wedding will take place at Emmanuel Christian Reformed Church, 2992 Pitt St., Cornwall, Ontario, D.V. on Saturday, July 5, 1969 at 3 P.M.

Rev. A. Dreise officiating.

Mr. and Mrs. E. W. Renkema, R.R. 3, Woodstock, Ont. wish to announce the forthcoming marriage of their daughter

WINNIE

to

Mr. TONY VAN DEN DOOL

son of Mr. and Mrs. A. van den Dool, R.R. 4, Clinton, Ont.

The wedding will take place, the Lord willing, on Friday, July 11, 1969 at 7.30 in the First Chr. Ref. Church of Woodstock, Ont.

Rev. G. J. Heersink of Blenheim officiating.

Fryske feinten, Fryske fammen,
Mar ek d' âlderen binammen.
As 'k it noch efkes sizze mei:
Forjit it net: De Fryske dei.
't Scoe jim alderakelichst spite,
't Plak scille jimme noch wol wite?
Fjour myl Noord fen Paris; wer?
Pinehurst Conservation Park hjit it der.
Lit ûs dos allegeare hinne tsjen
Om âlde freonen noch ris to sjen.
Us to formeitsjen yn sang en músyk,
Det makket ûs libben fleurig en ryk.

Mr. and Mrs. L. Geusebroek are pleased to announce the forthcoming marriage of their daughter

MARGARET

to

Mr. JOHN T. VANDERBOOM

son of Mr. and Mrs. J. Vanderboom of Burlington, Ont.

The wedding will take place D.V. on Friday, July 11th, 1969 at 3.30 p.m. in Ebenezer Canadian Ref. Church, Dynes Rd., Burlington, Ont.

Rev. G. Van Dooren officiating.

933 Orpha St.,
Burlington, Ont.

Onze dank aan allen die 31 mei een onvergetelijke dag hebben gemaakt door gift of felicitatie.

NORMAN & NEL GROOT.

Toronto, Ont.
953 Runnymede Rd.

The Lord willing, on June 26, 1969, we hope to celebrate the 45th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

ARJEN DYKSTRA

and

KLAASKE DYKSTRA,
nee BOOMSMA

May God bless them for each other and for us in the years to come.

Their thankful children:

John and Sylvia Dykstra,
Cayuga, Ont.
Martin and Beulah Dykstra,
Wainfleet, Ont.
Linze and Tine Bergsma,
Hagersville, Ont.
Arthur and Jessie Dykstra,
St. Catharines, Ont.
John and Joanne Boverhof,
Wellandport, Ont.
Gary and Norma Dykstra,
St. Catharines, Ont.
and 34 grandchildren.

R.R. # 5,
Hagersville, Ont.

On July 2, 1969 we hope to celebrate the 40th wedding anniversary of our dear parents and grandparents

GERRIT VAN DER KOOY

and

ELIZABETH VAN DER KOOY—
VAN DER TOOLEN

May the Lord grant them many more years of health and happiness, is the wish of their children.

Leny & Henk Van Dorp,
John - George - Connie
Henry - Calvin - Lisa
(Woodstock (Ont.).
Gerrie & Arie Kingswood,
Michael - Rick - Ron - Karin
St. Thomas (Ont.).
Elly & Bob De Vries,
Jeff - Sue - Cindy
St. Thomas (Ont.).

43 Elizabeth Street,
St. Thomas, (Ont.).

The Lord willing, on July 12, 1969 we hope to celebrate the 40th wedding anniversary with our dear parents and grandparents

JAN VANDERSTOEP

and

ELIZABETH VANDERSTOEP—
ZEGWAARD

That God may bless them and spare them for each other and for us, is the prayer of their children.

Jan and Diana Vanderstoep,
Winona, Ont.
Henk Vanderstoep,
Stoney Creek, Ont.
Nel and Ben Elferink,
Grimsby, Ont.
and 7 grandchildren.

Reception: 8 o'clock p.m., Stoney Inn Restaurant, No. 8 Highway, Stoney Creek.

With grateful hearts we announce the thirty-fifth wedding anniversary of our parents

STEVE DIKSCHEI

and

CORRIE DIKSCHEI—
BOELHOUWER

on June 26th, 1969.

We hope to celebrate the occasion by having open house on Saturday, June 28th from 7:00 p.m. to 10:00 p.m.

May the Lord bless them for many years to come.

Johan.
Bill.
Henriette.

Pine Valley Drive,
R.R. 3, Woodbridge, Ont.

CAMPERS FOR RENT OR SALE

Sleeps 4-6. With table & storage space or one with all conveniences. Write or call H. Kaemingh, R.R. # 4, Simcoe, Ont. Ph. 426-7258.

COTTAGE FOR RENT

in Port Dover, Ont. Private beach. Phone (Hamilton) 385-4579.

---

3 Juny 1969 hat God myn leave man, heit en skoanheit, en pake

MEINDERT POLET

thushelle. Hy wie 68.

Hebr. 4:9 & 10.

Winnipeg, Man.:
E. Polet—Germeraad.
Victoria, B.C.:
P. Polet.
H. Polet—De Jong.
Winnipeg, Man.:
T. Polet.
S. Polet—Cnossen.
Holland, Mich., U.S.A.:
J. Polet.
J. Polet—Buursma.
Winnipeg, Man.:
L. Tolsma—Polet.
A. Tolsma.
F. Polet.
I. Polet—Baydak.
Meadows, Man.:
P. Boonstra—Polet.
C. Boonstra.
Winnipeg, Man.:
S. Polet.
S. Polet—Fuller.
J. G. Polet.
J. Polet—Nikkel.
K. Polet.
L. Polet—Dow.
en 30 bernsbern.

Winnipeg 15, Man.
33 Greene Ave.

The Lord in His wisdom took unto Him in Glory our beloved husband, father and grandfather, at the age of 54,

CORNELUS FEYEN.

"The living, the living, he shall praise Thee, as I do this day." (Isaiah 39:19A)

Woodstock, Ont.:
F. Feyen—Reiber.
A. Feyen.
C. Feyen—
Van Spronsen.
(Patricia - Aileen).
Ingersoll:
R. Feyen.
I. Feyen—Haverkamp.
(Monica - Valerie - Kenneth).
Ruscom:
A. Haverkamp.
J. Haverkamp—Feyen.
(Tommy - Michelle).
Galt:
J. Hiemstra.
C. Hiemstra—Feyen.

375 Simcoe Street,
Woodstock, Ontario.

6 June, 1969.

Nog geheel onverwachts nam de Here van ons weg onze schoonzoon, zwager en oom

CORNELIS FEYEN,

op de leeftijd van 54 jaar,

geliefde echtgenoot van Femmie Reiber.

Trooste de Here zijn vrouw en kinderen met de wetenschap dat hij van de strijdende Kerk is ingegaan in de triomferende.

6 Juni 1969.

Fam. R. A. Reiber,
Assen, Nederland.
Fam. A. Jonkers,
Peterborough, Ontario.
Fam. J. Scholten,
Assen, Nederland.
Fam. F. Stegenga,
Drachten, Nederland.
Fam. J. H. Reiber,
Wildervank, Nederland.

On June 6, 1969 the Lord suddenly took unto Himself our only son and dear brother

DICK JOHN,

at the tender age of 9 years.

Psalm 112:1, "Praise ye the Lord. Blessed is the man that feareth the Lord, that delighteth greatly in his commandments."

Ralph & Martha
Vander Vaart
(Telkwa).
Alice & Ray Abel
(Terrace).
Willie & Ben.
Aurelia.
Francina.
Niece Tracy Abel.

Wanted:

FARM

in Southern Michigan, U.S.A. Dairy or Beef, between 150 - 200 acres. Not over ± 15 miles from Chr. Ref. Church. Peter Bush, Grove St., Montgomery, N.Y., U.S.A.

De Here heeft in Zijn ondoorgrondelijke wijsheid, door een tragisch ongeval, uit onze familiekring weggenomen onze lieve, dierbare oom- en tantezegger

DICK JOHN
VAN DER VAART,

op de jeugdige leeftijd van 9 jaar.

Ps. 103:15, 16, 17.

Trooste de God aller vertroosting de diepbedroefde ouders, kinderen en familie in dit smartelijk verlies.

John en Grietje
Boonstra—Betten.
Geert en Jantje
Geertsma—Boonstra.
Johannes en Grietje
Boonstra—
van der Vaart.

Telkwa, B.C., juni 1969.

We received word from the Netherlands, that on June 5, 1969 the Lord called home our dear friend

Mrs. ELISABETH
CORNELIA
VAN WOEREKOM
nee LIES SLURINK

Alida Boelema.
Minnie Schoonewelle.
Nina Zwart.

Toronto, Ont.

June 9, 1969.

Op zondag 15 juni 1969 heeft God thuisgebracht Zijn kind en onze lieve vader, grootvader en overgrootvader

JAN VAN DER MEYDEN,

in de ouderdom van bijna 97 jaar.

"Om ontbonden en met Christus te zijn was zijn enigst verlangen."

J. Van der Boom.
W. Van der Boom—
Van der Meyden.
Pete en Semmie.
John en Margaret.
Edward.

Burlington, Ont.
362 Oakwood Drive.

Ter overname aangeboden:

"LITTLE HOLLAND SHOP"

2468 Lakeshore W., Bronte-Oakville. Very reasonable. For information phone (416) NE 7-0566 or 827-3874.

For rent:

6-ROOM APARTMENT

near Calvin College. Stove & fridge incl., plus garage. Available late August. Write: T. Ouwehand, 919 Kalamazoo, S.E. Grand Rapids, Mich. 49507. Phone 616-241-6146.

Wanted:

SINGLE GIRL

to share 2 bedroom apartment with 3 girls in Kitchener. Call Dianne after 5 o'clock. 744-2870.

Na een korte ziekte tijdens zijn vakantie in Canada, en voor ons nog onverwacht, behaagde het onze Here en Heiland om tot Zich te nemen in Zijn Hemelse Heerlijkheid, Zijn kind en onze geliefde, zorgzame echtgenoot, vader, behuwd- en grootvader

WILLEM PIETER
VAN WEERDEN,

op de gezegende leeftijd van 77 jaar.

In leven gepensioneerd onderwijzer bij het Geref. Onderwijs te Groningen, en eerder weduwnaar van Kunje van Dijken.

"Want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden." - 1 Cor. 15:52b.

Groningen:
L. van Weerden—
Knol.
S. Laning—
van Weerden.
R. Laning.
Dordrecht:
T. J. van der Hucht—
van Weerden.
C. van der Hucht.
Ottawa:
J. van Weerden.
G. van Weerden—
van der Hoek.
G. H. van Weerden.
W. J. van Weerden—
Wierenga.
en 14 kleinkinderen.

10 Redwin Street,
Ottawa 12.

10 Juni 1969.

BROILERS

34,600 qt. New barns, hot water heated, automatic. 10-room house, highway location. $141,000.00. Low downpayment.

29,000 qt., 3 storey barn, automatic, city gas & water. Ideal location, 6-room apartment. Price only $2.85 per sq. ft.!!! Reasonable downpayment.

25,000 qt., new barns, hand feeding, small 5-room house, 60 acres, $90,000.00, $20,000.00 down will do.

For information contact

Gerrit Otten

416 - 563-7904
(collect)
BEAMSVILLE, ONT.

Rep.

ART BRUNTON

REAL ESTATE BROKER
416 - 945-5409
GRIMSBY, ONT.

Lambert Huizingh

Acredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

•

1 Wellington St. E.
AURORA, ONT.
Telephone: 727-9797

---

100 Acre Dairy Farm

met melkcontract, 4 mijl van Caledonia. 7 kamer huis, van alle gemakken voorzien. Goede barns, één nieuw. 50 stuks vee. Alle nodige machines in goede staat. Vraagprijs $66,000. Zonder vee en machines en melkcontract $47,000.

Jack Bylsma

REALTOR
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Phone LI 9-3894

Interested in buying Farms?

DAIRY - BROILERS - LAYERS

We have established an agreement with large companies for financing and contracts. For details phone 757-3641 or write to

JOHN MASSELINK,

WILLIAM ALLEN

Real Estate Limited - Realtor
1698 Eglinton Avenue East,
Toronto 375, Ontario

"Egg Factory"

Near Port Colborne — well built, well equipped plant for 9,400 layers plus 2,000 floor. Egg contract realizes $9,000 to $11,000 per year. 11¾ acres good garden soil. Seven-room three-bedroom dwelling, four-piece bath, gas heat. Nice place to live, nice income! Write or phone

FRED BRAY

KERN Real Estate

665 James South, Hamilton
389-1381 or (home) 389-0344

FARMS
and More Farms

We have a good selection of first class farms.

200 acres, 2 homes, milk contract one of the best — close to town.

150 acres - all workable with or without stock.

100 acres - 4 miles from Woodstock with low down payment.

100 acres - with gravel pit, stable cleaner, 2 silos, only 9 miles from city. Full price $39,000.

133 acres, good buildings, with $20,000 first mortgage at only 6½%.

160 acres. About on city limits, good investment farm with possibilities.

100 acres dairy farm, stable cleaner, high property.

More to choose from.

To inspect these fine farms, call

Albert Vanderkooi

at

DANI
Real Estate Limited

432 Dundas St.
WOODSTOCK, ONT.

537-6601 or home 423-6443.

SUBSCRIPTION FORM

To: CALVINIST-CONTACT
BOX 312, STATION 'B',
HAMILTON, ONT.
CANADA

Please, send Calvinist-Contact to:

NAME ....

ADDRESS ....

ZONE ....

Solicited by ....

ADDRESS ....

I like to receive the book

1st choice ....

2nd choice ....

☐ I like to receive a silver-plated Souvenir Teaspoon (Flower)

Subscription for Canada $6.00 per year; for 2 years $11.50.
For the USA the same as for Canada, but in USA currency to make up for the higher mailing cost. Yearly subscription for other countries $6.50, for 2 years $12.00.
Payment by cheque 15¢ extra.

Voor Boekennlijst zie vorig nummer van C.C.